

2024

В ПЕРЕДНІ

СЕРГІЙ МИКОЛИН

СВІТЛИНА В, ПОКРОВСЬКОГО – СТОМЛЕНІ ДУШІ

В ПЕРЕДНІ

Так, не вимірна любов у світі, як і невимірне горе, пов'язане із тим, що зла, ненависті дуже багато. Хоч зараз протистояння зла доброті особливо активне, та іще зі зброєю в руках. Гинуть люди і гинуть у боротьбі зі злом, то і самі стають наплodжувачами зла, яке нікуди не зникає, а і далі залишається між нами.

Тож прагнемо зрозуміти душею і розумом факти, які проходять в світі, звертаємось до Бога і до своєї совісті. Хай кожен робить свої висновки, хоч в цілому ми згодні - боротьба зі злом дає поступово результати. Проходить процес переосмислення кожним своєї поведінки. В час перемін особливо викристалізовується поняття доброти - дієвої і реальної. Вона своєю здатністю проявлятися досить сильно впливає на уми інших, чим просторово розширює можливості для переосмислення. Саме доброта і любов здатні ліквідувати джерела зла; саме вони змінюють уми в носіїв зла; саме вони створюють умови для самоусвідомлення умами тих, хто іще вибирає краще з кращого, гірше із гіршого – так проходить процес очищення людства, просторів від зла, боротьби, ненависті...

Володіючи філософським складом розуму та художнім його вираженням, Ви акцентуєте увагу на збереженні загальнолюдських цінностей і це надзвичайно значимо для формування в людським середовищі світоглядних ідей доброти і любові, як засадничих умов для процвітання життя. Софія Дубчак

ПЕРЕДДЕНЬ

Перед днем є ці рядки,
які пишуться до зорі
при багаторічній темноті
у повчання про застороги у житті,
як пророцтво про тяжкість цих років,
перед світлістю новітніх віків.

Тяжким цей день може бути
і розтягнеться він на роки,
коли для нас усіх буде відчуттям,
що день і ніч у сирості своїй
поєднуються в природі і в умі.

Не буде сонця, не буде і зорі,
а лиш морок, як мор і рок,
з якого нам самим не вийти,
а можливості ж ще є
і ці знання і сили з нами,
щоб ми на істинні путі зійшли.

Саме цей період смут
і є той час зламу подій,
коли ми увійдемо залишками
в День світлий і щасливий.

Тому зрозуміймо всі
на цю мить і років три,
що це і є той переддень,
з якого й почнемо змінюватися ми.

Почнемо йти до кращого життя,
почнемо діяти з стану доброти,
зі стану щастя і благодаті
і Любов по всій Землі почне цвісти.

Тож постараймося люди всі,
свідомі і не зовсім, добро творити
і перестаньмо плани будувати
з вигод і користі своїх.

Слідкуймо за собою скрізь,
щоб погана думка, слово
не злітали в голові і з вуст,
бо в них енергій зла чимало.

Не дивімося телевізорів-телефонів,
бо то для єства зомбоящики злі,
які знищують усе святе у Душі.
То краще займіть руки і уми
для очищення себе і дому.

Ми відчуємо усі
уже з наявної Духа чистоти.
Ми ці зміни побачимо у всіх,
хто прийняв курс подяк і змін.

Тому кожна справу, дію
починаймо з благословінь,
а закінчивши їх, чи день,
то подякуймо Життю
за порухи хороші
і за можливості нові.

Так це початкові дії, це початкові зміни,
бо тільки при наявному житті
ми і здатні починати їх усі

і до таких позитивних дій своїх,
якими саме так відкриваємо Душі
для єднання зі Всесвітом великим.

Ось так Всесвіт і ми жили
живемо і жити будемо,
допомагаючи одне одному
і радіючи наявному життю.

Хай вони виводять нас усіх
із темних справ і суєти,
коли ми будемо носки плести,
чи вишивати з ангелами рушники.

Вишиваймо сорочки,
серветки, чубуки;
штопаймо труси, носки;
доводьмо дім, квартири
до істинної краси,
затишку у них і теплоти.

Працюймо в радості й з любов'ю,
то і добротністю таких дій
наповнимо енергіями сповна
наш двір, село, місто, край.

Бо саме так ми гуртом
завершимо той переддень
і знайдемо можливості у собі
наповнити взаємини свої
добротою і любов'ю у новому дні.

ПОТРЕБА

Вже сьогодні навчаймося усі
з потреб нагальних жити,
бо дома не треба шафи-склади
для одягу, взуття на майбутні дні.

Сьогодні в магазинах усе є,
чого наш ум і тіло забажає
і там у будь який час можна все,
та і традиція бігати за модою зникла.

Купив, зносив, в утиль,
бо сьогодні вже не по одягу,
не по взуттю, чи автомобілях
нас сприймає світ.

Бо багато розуміють вже,
що доброта і любов основне,
що чесність, щирість у шані є
і саме на таких попит є,
та і Творець з такими Душами
і чеснотами життя шле.

Тому готуймо якості такі у собі.
Навчаймося цих якостей самі
і прислухаймося до повчань вчителів,
щоб відчувати гідність у затребуваності такій.

Зникне в нас гординя і пиха
і тоді ми зрозуміємо істину всі,
що всі люди на матінці Землі
є одна сім'я, одна родина.

Це і буде на планеті ера новітня,
як епоха розквіту чеснот життя,

яку уже тепер називають всі,
як епоха розквіту добра.

Це не є мрія, і не фантазія,
а стимул для змін у собі
і ми для цього в путі уже,
та й Творець від нас цього жде.

Бо ці три роки визначальні є
при творенні любові і доброти
для зменшення періоду тьми
і для готовності в еру новітню увійти.

КЛИЧУ, КЛИЧУ

Навчаймося дарувати всі
доброти якості оці
у будь якому вигляді усім
з розумінням, що ми з однієї сім'ї.

Та знаймо, знаймо всі,
що якості доброти
здатні творити лише ті,
хто пізнав основи істини.

Бо саме істина-правда-справедливість
була, є і буде у віки,
яка собою відкриває очі у житті,
щоб ми у щасті зростали всі.

Кличу, кличу вас, сестри і брати:
не наплodжуймо негативу у житті,
а з можливості і розуміння свого
творімо доброту і любов повсюдно.

ПРОХАННЯ

Прошу Бога-Творця-святого Духа:
людство до доброти і любові настанови!!!
З розуміння того, що окрім людства на Землі
є на ній і у Всесвіті енергій позитивних творці.
Тому і прохання це має місце для тих,
хто турбується про себе, рід і всіх живучих на Землі,
щоб єдналися до змін у собі
з розумінням і вмінням для спасіння.

Для спасіння, бо дурних і злих
так багато стало на Землі,
що ідіотів цих вже не зупинити самим,
бо вони з мовчазної нашої згоди
сидять у кріслах керівних
і безсовісно знищують живих.

Знаймо люди, знаймо всі,
що чужому і своєму злу
ми при єднанні енергій позитивних
не дозволимо чоботом війни
ступати по цих теренах матінки Землі.

А захистити її здатні лишень ми
милістю, правдою, добротою і любов'ю.
Тому й прохання до вас, сестри і брати:
стяжаймо якості життя усі...

Творімо їх щодня і скрізь
від дорослих до малих -
хай тато й мама, дід і баба;

хай старший і молодший у сім'ї
творить з любов'ю якості оці.

Страшно, гидко і біль бере,
що людина отак знищує сама себе.
Біс її умом заволодів і життя украв,
бо в людини уже часу для себе нема.

Нема коли самій навчитися,
щоб жити мудро і веселитися.
Нема коли й дітей життю вчити —
ось яку іграшку дав у руки нам сатана.

Зрозуміймо небезпеку від іграшки такої,
Зрозуміймо небезпеку такого тотального зла,
бо непросто піднятися для гідного життя,
коли в голові одне лиш сміття.

Ми загубилися самі у житті,
ставши самотніми і злими...
Схаменімося люди всі...
бо забули, як жити в любові.

Скажіть: кому ми тепер такі потрібні —
нема любові до батьків-дітей;
нема устремління до творінь;
державам ми уже є тягарем;
за що і за кого життя тепер відаєм?

Тому перш здолаймо ворога у собі,
відмовившись від телефонів-телевізорів,
бо саме там новини корисливі, злі;
хибні, брехливі шоу, та і фільми
продукують прояви негативні.

В них нема істинного життя,
а все брехня, злі підступи,
сила й гроші вирішують усе
тому й тема в них завжди одна —
суперечки постійні і війна.

Вони сьогодні досить сильно сіли
своїми звабами і злобою до життя
в людях, в їх неокріпших умах,
коли ми варимо супи-борщі,
то думками весь час у телевізорі.

Якщо ми не зрозуміємо небезпеку цю,
то згорять від енергій таких покоління молоді.
Вони і так уже відірвані від основ життя
і вороже ставляться до прохань про каяття.

Ми уже в мороку половина строку прожили
і негідною поведінкою зменшили життя роки
на двадцять років непомітно при житті,
а ще лишилася менша половина нам
і планка смертності для людини буде
у сорок п'ять років статистичних.
Так, це основа основ незрілих дій.

Так, це нагальна потреба є
стримувати кожному себе
від брехні, заздрощів, гніву, зла;
від жорстокості, ненависті, суперечок
усюди і повсякчас — і так день при дні.

Це і є результат нашого прийняття
такого негідного способу життя.

Чи то так важко жити є,
чи то так всім байдуже уже?

Та знаймо люди, знаймо всі,
що життя на краще змінювати
придатні і можемо лиш ми.

Не допоможуть тут смерть, чи боги.

Бо карму-долю бездією не змінимо ми,
а вже прийшов той час-пора,
щоб змінювалися ми в поведінці,
бо бездія у кожне життя нове
буде все гірше й гірше.

Я вас, люди, не страхаю, ні,
бо справжній страх засвідчує себе тоді,
коли є бажання негайно вмерти,
бо нема можливості вже жити.

Якщо весь світ голос цей почує,
то Всесвіт і Земля возрадіє,
тоді і все, що на землі є живе
у допомогу людям прийде.

МОЛИТВИ

У кого ж будуть вчитися жити
діти наших дітей через роки
і хто їх буде цього вчити,
коли ми до всього вже байдужі.

Просидів за телефоном день,
“похавав” (поховав) концентрати,
а потім не можна спати
від кошмарів і сновидінь.

А це явні вже ознаки,
що ми психічно хворі люди
і ліки тут є лиш одні –
добродіяння і молитви.

Так, молитви, як розмови ума й Душі.
Молитви, як наші дії позитивні...
Та лиш ними зможемо світ відновити,
відновити і змінити умови при житті.

Умови при житті і для життя.
Ось у цьому суть і зміст каяття.
Хоча це справа не проста і не легка,
та починати її уже прийшла пора.
Змінюймося люди у собі,
бо це шанс вийти з горя і біди,
це шанс пізнати і прийняти
щастя-благодать на віки.

КАЯТТЯ ДЕРЖАВИ

Каю-сь – змінюю себе.

Ось такий зміст і суть
у цім слові-дії скрізь,
бо саме це приводить всіх
до божественної мудрості.

Тут, як і скрізь, корінь цього слова “ка”
означає інший, не такий – змінений.
Змінений і тому не такий,
як встановлений суспільством

стиль життя і поведінки.

Бо при змінах все ж
потрібне бдіння, логіка,
допоки це не набере форм таких,
ніби, це звичний стиль життя.

Так я почав писати книги,
серед них трактати наукові
і деякі саме так написав,
та поширювати їх не став.

Вів дослідження, шукав,
а тепер логічно описав
аналіз, висновки, методи
і методики склав
для застосування людям,
бо бачив чудовий результат.

Я люблю Життя щасливе, вільне
і про таке всі дні писав,
а потім в НДІ послав,
та відповіді довго чекав.

Змушений був нагадати,
то так відповіли, що й вуха пов'яли.
Пов'яли у мене, а не в мужів від науки,
бо, буцім то, питання й тема не актуальні
для науки і держави.

Та НА-У-КА по собі
є “на” і “у” змінах,
у змінених формах життя
і є лиш частина його мала.

Вдалі вони, чи ні,
то лиш час покаже,
та часто їх відкриття
крадуть істинні енергії життя.

Потім просив грошей у всіх
на видання книг цих,
то і отримав відповіді на них,
які вмістив у речення одне,
бо одні мовчали,
інші відвертались,
а дехто лекції читав
і мене уму-разуму навчав,
чи то і публічно ганив...

“Іде війна і на війну гроші нам тра,
а книги для війни не допомога”.
Ось такою приблизно відповідь була,
а я ж просив знайомих, друзів,
в яких можливості були,
яких мудрими вважав.

Хоча ж просив я до складки,
та книг не читали й досі.
Мабуть в масі ми всі такі,
коли у нас такі керівники
від низів і до верхів.

Дивна філософія життя,
бо мудрості в державників нема,
коли думають, що люди для них
не держава і не крісла їх.

Держава і є орган примусу
і по суті є жандарм,
який податки збира
на зарплату і коняк
для тих, хто в кріслах возсіда.

А до складки їм і господарники
відповідають як “державники”,
мабуть вони з тих держав,
які їм керівні посади дають.

“Господарники”-торгаші-зłodії
і цим вся суть їх провіщена,
бо не треба їм споживачі на їх товар,
і не треба оці раби-трудоарі,
які заробляють у них мозолі.

Хоча в конституцію записали,
що держава – це люди, земля, води, надра,
а тепер не потрібні люди їм
і тому їх так нищать...

Хоча усе нищать підряд,
як чужинець-варяг.
Де ж збираєтеся ви жити
і хіба ви не одного народу діти,
і чи не знаєте ви,
що повторите долю знищених?

Тому й спалив усі рукописи про це,
а це дванадцять книг.

Бо знаю, що суспільний устрій
і державна надбудова в ньому
так подібна у світі всьому.

Отакі держави-клани,
отакі патріції-зłodії
не здатні про всіх дбати,
щоб гідне життя організувати.

Чи ж будуть каятися држави
за помилки свої? Ні!

МОЄ КАЯТТЯ

“Іде війна і на війну нам гроші тра,
а книги для війни не допомога”.
І ці слова по сей день у вухах дзвенять,
коли із вуст людських летять.

Усе, усе віддаймо для війни,
щоб не залишилося на цих теренах ні душі –
ось і вся суть політики.
А може навчитися уже пора,
щоб без війн нам жити.

Я дійсно не для війни писав,
а писав для організації щасливого життя,
писав для його збереження
у ситуації наявній ...

Здається істина проста –
війна все ж знищує життя.
Та ми не шукаємо способів,
щоб зупинити її,
чи відмовитися від них геть,
бо й далі, ніби, навіжені

всі ресурси країн-держав і людей
посилаємо в горнила війн.
Та не вміємо слухати й не хочемо ми
про те, як навчитися жити без війни.
А це свідчить лиш одне,
що ми в більшості своїй є люди злі,
коли готові віддавати життя святі
на олтар дияволу-війни
за інтереси чужі,
бо ж війни йдуть не за Батьківщину,
а організовані по всьому світу так вони,
щоб знищити, майже, людину кожна.

А я відчув поклик Життя,
що маю вчити всіх,
щоб суттєво змінити
людську поведінку у ньому.
Якщо є життя на Землі,
то будуть гроші і боги,
будуть діти і батьки,
будуть трошки злі і духівники,
будуть шахтарі і рільники...
Тому й питаю я вас усіх:
чи дійсно каюся я
і чи потрібне комусь таке каяття,
яким шукають гідного життя.

То чи змінився все ж я?
Не мені про це судити,
бо істиною будуть ваші слова,
хоча я взявся світ змінити.
Не весь, а лиш людей,
їх уми і поведінку так,
щоб кожен на Землі неборак
жив щасливо і у радості!

ВИБІР

У ці роки три
багатьом прийдеться вибирати:
між добром і злом,
щоб залишитися жити.
Тут арифметика проста,
бо добрий і буде добрим,
а злому прийдеться лицемірити,
або з лідера піти у двірники.

Щоб там доброту істинну пізнати,
щоб робота давала радість,
ці якості навчають любити всіх,
бо тут життям вони узалежнені від них.

Та якщо ума-розуму нема
і далі будуть наплodжувачами зла,
то такого і свої ж прибіють,
як скаженого пса.

ЖИТТЯ

Це не життя по суті й змісту,
коли наш ум для покращення умов
шукає золотого тельця для ублажіння тілу,

а не створює умов, щоб у житті була любов,
як основа, як умова нашого життя.

Не забуваймо люди про це завжди,
бо все має триєдиність у собі.
І сонце світить, гріє всіх і вся,
і холод на зміну йому йде,
коли воно хмарами закрите,
чи за обрій себе несе,
а то й так може нагріти все живе,
що стане сірим попелом навкруги усе.

То так і людське єство,
яке носить Духа святого на правому плечі,
а на лівому возсівся диявол лихий...

А ми все життя їх в собі носимо
і ум прислухається до них подеколи,
та тіло є основна маса нашого єства
і саме воно, ніби, визначає присутність життя.

Ні, бо тіло лиш є свідченням прояву його,
а все ж основою в ньому є Душа,
бо саме мудрість і любов її
визначає наповненість радістю життя,
визначає і осмисленість наших дій,
як істинних співтворців-богів.

Наше тіло, то людська спільнота вся,
а Душа, то святі енергії на Землі і у Всесвіті,
і лиш наш ум, то є чистий лиходій,
коли ми не працюємо з ним.

Та коли ми свідомо при його допомозі
відкриємо можливості Душі для дій,
то вона наведе порядок у єстві
і матимемо шанс пізнати істинне щастя у Житті.

ОБЕРЕГИ

Чогось серед людей
так уже ведеться,
що, ніби, доброту і любов
ми вимушені творити тайком.

Це не страх, а воля дій,
та саме злі у заздрості
запалюються злом,
коли хтось творить такі дії відкрито.

Тому й добрий, мудрий чоловік
саме так простори береже
від ймовірного вибуху зла
і цьому таємність допомагає.

Такому не потрібні свідки,
бо він із дії радість має
і цим собі щастя добавляє,
несучи водночас його у світи.

А от зло-діячі лихі
і зло розпирає їх у собі
допоки не виплеснуть вони його
на будь що, чи на будь кого.

З таких дій вони і злорадіють,
а коли хтось на борню встає,
то цим ще більше злоби додає

з гарячки їм і в простори.
Тож не встряваймо в суперечки,
не піднімаймо зла з дна єства у собі,
стишуймо гнів, образи вмить,
бо вони до хорошого не приведуть.

Злий слабшого злого шукає,
бо доброго Дух святий оберігає.
Тому тут застерігаю всіх,
що найменше зло у нас
провокує злого на контакт.

Наша лінь, гординя, обман,
незадоволення, страх... -
все це у кількості найменшій
і є підставою для злих дій.

Маленька іскра зла у нас
провокує злодіяча уже,
а коли у нього є іще глядачі,
то він діє активніше іще.

Це для того, щоб утвердитися у собі
і інших у страх ввести,
та якщо і свідки такі,
то він енергію бере у них
для активніших дій.

Бо вони ж і поради дають зі сторони,
щоб вдарив в ніс, чи в пах,
а злодіяч і старатися рад,
жорстоко б'ючи противника.

Так є всюди і повсякчас,
де є зло і страх, бо вони
ходять поруч завжди,
бо по суті злодіяч є боягуз,
або ж і навпаки.

Тож саме страх у них
і зупинявся в діях їх,
коли нема присутніх,
то і злоба зникає враз.

А коли ще й втихомирювати почнуть
і мову про совість і доброту поведуть,
то злодіяч, як поганий пес,
уже й готов тікати.

Ось чому доброта і любов,
як і інші якості у житті
є нашими оберегами день при дні,
бо саме завдяки їм і є мир на Землі
і є тим джерелом сил, надій,
якими ми і здатні до творінь.

А вас люди, людоньки усі
прошу, благаю і наставляю
від імені ЖИТТЯ –
творімо доброту щодня!

Бо саме якостями доброти
до себе притягали якості інші ми
і так ними щиро життя наповняли
і тому всі у радості жили.

То так і ви – кожен дію свою
налаштовуймо на позитиві

і свідомо йдімо в люди,
і ведімо такі мудрі мови...
А на цьому, будьте всі здорові!

НАКАЗ

Даю усім наказ простий,
посилаючи у люди для розмов
зі слів щирих, світлих, мудрих,
щоб задіяти у цей переддень
всіх до справ позитивних.

Візьміть з собою хороший настрій
і усмішку на лице з Душі,
щоб кожного налаштувати зуміли
своїм баченням можливих змін.

Бо підмічено давно уже,
що той, хто усмішку щирю несе,
чи то мову про хороше веде,
то, ніби, всіх заряджає на це.

Тож зрозуміймо тепер усі:
якщо нас багато буде таких,
то скільки енергій позитивних
ми за день створимо на Землі.

Так, злодіячів усіх не знищимо ми,
та боягузів злих візьме страх
і вони поховаються по кутках,
а з часом почнуть і вони
під доброту себе рядити,
бо вміють лицемірити,
а може хтось із них себе поміняє
і новою зіркою доброти засіяє.

Ось так зміняться помаленьку всі –
хто більше, а хто менше.

А енергії доброти будуть рости
і умиротворення, і благо будуть нести,
а ми і далі будуватимемо мости
до людських пристрасних умів.

Тому починаймо уже із себе,
а потім у сім'ї благодать налаштуйте
і тільки потім вирушаймо в люди,
щоб зменшувати зло повсюди.

Зменшимо кількість зла,
то закінчиться будь яка війна.

Навіть якщо монстр світу
покорить тимчасово світ,
то і він покине трон.

Отаку міць має любов.

У цьому наша міць,
бо міцний духом народ
не вдавалося нікому побороть.
Тому плекаймо якості духовні,
бо вони є умовою, щоб гідно жити.

Так діятимемо ми усі
і лиш через роки
до цієї благої справи
долучаться керівники.
уже нові.

В добру путь нам, люди!

ЖУРА

Жура, зажурився зовсім я,
що у самого здатності нема
розбудити людство зі сна
до прийняття щасливого життя.

Надію мав велику на письменників,
що культивуватимуть вони
з душі вміло словом мудрим,
пишучи про чесноти Життя святі.

Вони, вони по суті мали будити,
закликати словом в сюжетах своїх
до дій гідних і справедливих всіх,
бо вони були і є по суті
дзеркалом усіх спільнот.

Та основна маса з даром Божим
кон'юктурниками проявили себе
і пишуть лиш для лихого ума
про війну, тілесні відчуття...

Шоумени в суті, та й годі вже.

Збідніло й людство Духом зовсім
і згине в суєті-біготні ніпочім.

Не чути чистоти монахів буддійських,
не чується Дух монахів суфійських,
та і серед християнства старців нема.

А ті, хто старчиками, вчителями,
прозрівшими звать себе,
то діють шиш від свого навченого ума,
та й у них зі Всевишнім зв'язку нема,
бо живуть із Душами закритими.

Закостеніли релігійні традиції,
не мають у собі позитивних потуг
і інші суспільні інституції,
які би якісно дбали про духовний досуг.
Вони тепер не готові до змін
і все залишене на нас самих.

Одна надія на вас люди,
що ми по трошки будемо всі
стяжати духовні якості ці,
то це і буде той ґрунт духовний
і проявлять себе духівниками деякі.

Це письменники, філософи, психологи,
які осяння спізнають і цим
будуть придатні кликати усіх
до очищення від справ лихих
і нестимуть знання в люди істинні.

Так, це наша помилка усіх,
хто життями присутній на Землі,
особливо істот людських,
бо ми не творимо умови духовні
для народження серед нас святих.

І ми є, як наслідок, як присутність,
коли нами керують президенти такі,
які є у діях породженням сатани.
Такі у нас і ідеології ж гнилі.

Не творчі, і не будівничі у суті,
і не радісне життя творили,
а складені так, щоб ми зло плодили
і були енергіями тими і такими,
якими б диявола кормили.

Дожилися, дожилися ми,
що в монастирях, синагогах, церквах
перероджені дияволом сидять...

І не я їм суддя, а совість їхня.

А з людьми важко сьогодні говорити
про чистоту духовну і суть життя.
Не хочемо розмірковувати про краще.
Чи то зневіра і байдужість в нас осіла,
чи може то страх за все, усе,
чи то ми егоїсти закостенілі?

Не навчити людства чеснот життя...

Був Ісус, Ошо, Мухамед, Будда
і маса сподвижників святого Духа...

Та вчитися жити гідно всі
ми маємо з розуміння самі...

Іншого не дано. Бо Богом для єства є ми.

ЯК Є

Пишу не прямо я –
чуть для догадок,
щоб читач сам у собі
іскру життя побачив.

Тоді гідно ж запалив свічу
і живодайний вогонь ніс,
щоб ось так кожен за ним
іти гідно зміг.

Щоб це було покликом ума й душі,
як визріла потреба перед усім,
щоб ця дія була основою життя
і правильною у собі була.

Дякую в цей день усім,
хто серце своє словами цими зігрів
і надію до життя відновив,
бо саме вони так
й шукають на сторінках
дописи Сергія Миколина,
щоб свій дух кріпити
у життєвих поступках своїх.

САМІ БУДІВНИКИ

Так, нескладно я пишу,
та змінювати не буду,
бо треба у словах суть і зміст нести,
щоб спільно з вами, читачами
дух волі і щастя вознести.

Щоб саме вони зміцніли в умі,
як жадані і справедливі,
бо не розбудивши їх тепер,
то будемо і далі спати на ходу,
несучи зневагу Тарасовому заповітові.

Бо за тисячоліття гніту

ми маємо показати дітям
ці якості життя по всьому світу,
як потребу, як духовну їжу.

Грядуть, грядуть кращі часи,
та для цього маємо потрудитися усі,
маємо готувати духовний хліб,
щоб саме він у взаєминах цих
заповнив собою світ.

Багато, багато вже готові йти
до змін у собі і навкруги,
та звички тримають нас теж,
бо ми звиряємо у діях по інших себе
і зі страху не дивимося в очі,
а лиш через щілину в огорожі.

Вставаймо браття із колін
і кожен себе правдою зміцнім,
та відкиньмо релігійні канони,
і ту містику, і ті дурні забобони,
бо сміливості нам не позичати,
щоб гідне життя будувати.

Є й мудрі серед нас люди,
є й спеціалісти на всі руки,
є й бажання в радості пожити
і ці якості дітям у спадок лишити.

Тоді годі нам спати.
Треба гідність відновляти,
а вона із волі росте
і нас до щастя приведе.

ТРОШКИ ПРО ЩАСТЯ

Хтось з мудрих сказав,
що все геніальне просте,
а де все просто і добротно,
то там і щастям все росте.

Будьмо простими й добрими скрізь,
то до нас потягнеться увесь світ,
бо що і як не кажіть,
то всі у щасті хочуть жить.

Поговорімо про щастя трошки ...
Істинне щастя з волі дій виростає,
а лжещастя у житті завжди
ще більшою брехнею обростає
і рід тоді занепадає.

Це добре видно, коли
прослідкувати за родами.
Одні на щасті розростаються садами,
а інші потихеньку нас покидають.

Як би ми не викручували словами,
та кожна людина хоче щасливою бути,
тому так усі батьки цього хочуть дітям
і для цього працюють, наче одержимі.

А по факту ми щасливі тоді,
коли тілом і умом ми здорові,
коли доброту творити здатні.

Ось таке щастя по змісту й суті.

Хай з таким хотінням всі

будують життя і зі всіма,
бо приходять люди при житті
в істинний стан радості і щастя,
коли живуть по правді-справедливості.
Тоді й вони духом вільні в діях,
що можливість очищуватися дає
уже сміливо у житті від негативу
і вчитися творити енергії позитиву.

Дійсно, практика засвідчує завжди,
що такі скоро відчують себе творцями
і вони скоро пізнають значимість доброти
у діях, словах, думках всюди і повсякчас,
то це і піднімає планку радості
і те дієве відчуття істинного щастя.

У таких і гідна поведінка.

Так, вони не завжди поводяться,
як прописано в суспільних кодексах,
нормах, статутах, але вони щасливі
і вони носитимуть цю якість віднині.

Це і є той істинний рай,
який спізнають лиш щасливі,
то допомагаймо одне одному при житті
прожити в радості і любові,
несучи ці енергії святі
в простори, діброви, гай...

АНТИПОД

Антипод, чи протилежність основ
на яких відбувається відродження життя,
на яких формується поведінка людська...
Так, гірко це визнавати, що ми лиш в кінці
здатні стверджувати те наявне, що ми
все таки прожили в тих умовах,
які ми пеклом нарекли.

Це ж сталося не за день, чи два,
коли ми знехтували чеснотами життя,
а тепер так активно всі –
і дорослі, і малі є, ніби, дурні
у своїх діях-поведінці.

Ми остаточно визнали себе
господарем Землі і Всесвіту,
то така й у нас шапка й дім
які формує суспільство всім
в садках, школах через ЗМІ
і уже "вихованими" батьками.

Так розщеплюється суть людини
і гроші стають головними у житті,
та й діти приймають мамону за ідола,
бо він, нібито, вирішує усе в нашому бутті,
даючи, нібито, очікуване щастя.

Так і по факту є у житті,
коли у нас є гроші оці,
то ми здатні вирішувати питання всі,
то так вони дають упевненість в умі,
що гроші у нашому житті і є головні.
Гроші дають відчуття радості,

відчуття задоволеності і повноту життя
і саме вони наповнюють наше буття щастям,
а не боги невидимі, як добрі, то так і злі.
А гроші сундуку, в банку, чи в кишені,
дають можливості великі кожному і всім.

То що може зупинити людські уми
в розбудові планів і надій, в досягненні мети.
Лиш смерть тіла і його керівника ума,
бо навіть тілесні болі людина впевнена,
що і їх позбутися можна сповна,
коли у тебе особисто є грошва.

Та чи було нам і є легко у житті
здобувати ці гроші й статки;
чи мали ми вільний час будь коли
посидіти із сусідом, погомоніти;
чи ми часто й спільно збираємося
з рідними дорослими дітьми.

Чи онуки нам радіють у їх
постійній айфоновській грі;
чи ми дітей онуків вчили
і чи вчилися й самі
жити в щасті й радості.

Чи був у нас час вільний;
чи мали ми спокій тілом і в умі,
щоб поміркувати у гурті
про істинну суть щастя
і про його життєві складники.

Кругом – куди не поткнись,
то всюди гроші живі,
які шелестять в руці,
чи є в обороті...

А де ж подівалися боги?

Де ж поділося ЖИТТЯ і радість в нім?
Де знайти щиру, добру і щасливу?
Де знайти радісну і люблячу людину?
Бо навіть в церкві не очікують Душі,
а поглядають на сторони –
як одітий ти і чи всюди поставив свічки.

На вулиці, дома, на роботі теж
ці розмови про гроші без меж...
Є гроші, то є машина і хатина;
є гроші, то є одяг і хлібина;
є гроші, то є «друзі» і чарчина.

Помішалися на грошах людські уми
і без них ми, нібито, ні туди і ні сюди...
То чи з такого стану люди всі
будуть споминати про Будду і Ісуса,
чи будуть шанувати Творця-святого Духа?

Чи наша ширість і милостивість треба;
чи наше застілля, доброта і любов,
або дитяча радість, шана до батьків –
усе вимірюється кількістю грошей...
На все у світі і по всій Землі
має свою вартість і ціни свої.

Людське життя має свою ціну,
або й не має ні на йоту її,

коли кидають його в горнило війни
без потреби і не для захисту сім'ї.

Ось до чого дожилися усі ми.

Чого ми такі усі сліпі,
що не бачимо у Всесвіті тих
океанів енергій позитивних
і не приєднуємося ділами до них,
щоб спільно щастя будувати і в радості.

Щоб це був стан усього єства
і так по всій Землі серед живих,
бо ж кожне хоче жити
і собою Життя веселити,
а чогось усе, ніби, навпаки –
ми у суєті, засмучені і злі.

Просто так жити у спокої
з подякою усьому й уся,
чим наповнена уся Земля.
Подякувати і усій цілісності,
яким є Всесвіт наш великий.

А якби, не дай БОГ, увесь світ здурів,
як людство це у злобі своїй
на всіх і вся, і на себе,
на свою неміч тіла і ума,
то так і на слабодухість усього єства.

Ми бігаємо туди сюди не знаючи куди
і віддаємо щодня всі життєві сили,
а фактично не займаємося дітьми,
бо вчимо брехати, красти,
щоб успішними були.
А по факту це нещасні люди у собі...

ЧУТЛИВІ ЛЮДИ

Чутливими є люди,
коли Душі у них відкриті,
а ум від цього розгубивсь,
бо не знає як їх закрити.

Досить добре є,
коли цей ум Душі слухає,
тоді із цього єство виграє,
бо в спільноту чесноти життя несе.

Чутливі здатні рухати світом
і вони це роблять досить вміло,
бо вони за станом єства є добряки
і цю якість енергетично несуть життями.

Та коли це вже співчуття, переживання,
то ці емоції людські уже від ума.

Так, це егоїсти, бо чують труднощі в інших
і хочуть за когось пере-жити,
відбираючи уже енергії життя у таких.

Жалість і співчуття
спалюють енергії життя
у співчуваючих, то так і в тих,
хто уже очікує їх від них.
Краще будьмо милосердними
і милість несімо путями таємними.

СЕБЕ ПЕРЕВІР

Кожен себе перевір
на стан емоційний свій,
стан психіки-душі у собі,
коли зранку залишаєш постіль.

Чи сказав я жоні, дітям:
“Доброго дня Вам, любі”;
чи ці слова чарівні
я сказав Небу і Землі,
Творцю і собі.

Чи я сказав “Дякую” життю
за ніч і подарований день,
за те, що іще біжу писати,
щоб таких дій інших навчати.

А вийшовши на поріг,
то дякую сонцю, небу і землі,
дякую повітрю, воді і дню
і прошу благословінь у них.

То так і в дорозі на роботу,
чи то на прогулянці у лісі, саду
кожен сам себе побачить в дні,
що всі такі хороші є сьогодні.

Буває, що в путі стрічаєш похмурих людей,
то і їм тихенько щастя побажай,
або заходиш до сусідів у двір,
а він, чи вона на курку кричить, наче звір,
чи то поліном кидає в кота,
то чим скоріш закривай ворота
і лиш потім – перегода
до сусіда йди і вийти зі зла допоможи,
і в спокої розкажи,
що заходив до нього зрання
і чув такий лемент, крик,
та так тихо назад повернув,
бо не здатен словом
ще погамувати в інших зло,
то наяву і я отримав би нагання
і забруднили би двір злом вдвох.

Таких моментів у житті подібних
так багато у собі й в інших є
і саме момент кожному перевірити себе
на здатність творити енергії хороші, чи плохі.

Кожен схоче бути добрим
і зробить спроби – доброту творити.
То так помаленьку наберемося досвіду ми,
щоб обережно нести доброту усюди.

Хіба це, друзі, є складним
у наш час непростий
таким способом зменшувати зло
і цими діями збільшувати добро.

В добру путь вам, друзі,
коли будете у дорозі
для перевірки всіх і себе,
то кожного разу щиро
подякуймо Життю і собі за це.

То діями такими ми

наповнимо позитивом простори
і цим заявимо усім,
що ми учасником є теж
у побудові нової світобудови.

ДУХОВНИЙ ЗАНЕПАД

Обміліли сьогодні духом ми,
бо досить мало творимо любові і доброти,
а зло росте й росте, а ми, люди,
дичавіємо діями своїми.

Вигоріло у нас все людське,
лиш оболонка й форма стара,
а правди і доброти нема,
їх навіть менше ніж у лопуха.

Якщо ми зрозуміємо цю біду,
в яку нас завели корисливі уми,
що зміни суспільству вкрай потрібні,
бо для цього життями ми прийшли сюди.

Та щоб виростити умови для гідного життя
нам потрібно хоч років тридцять два
для виходу з цього мороку, суєти,
щоб дійсно результати побачити.

ЛЮБОВ

Як любов у світі є невимірна,
то так немає меж горе і біда,
бо кожна якість, чи негатив
поєднані є з іншими подібними
і мають свої ріки скрізь.

Подібне до подібного тягнеться завжди,
тому отак дерево до дерева саджаючи,
ми і вирощуємо сади, ліси на Землі.
То так і доброту до доброти кожен тули
і цілий світ опиниться в одній сім'ї.

РАДІСТЬ

Нам так приємно знати,
що люди беруть ці книги читати
і в цей день поспішають привітати
у цей празник роковий.

Знайте любі читачі усі,
що саме спільно ми і ви
формуємо зміст і тему вірша,
у тих дописах, чи й книгах.

Це ваші похвальні слова,
чи відгуки критичні
на сторінках ФБ груп
і цим доповнюєте мої думки,
чи перевертаєте осмислення взагалі,
у радості відкритої істини.

Тому я і стверджую, що ви
і є співтворці, співавтори
і теж хочу привітати,
бо і ми без вас ніщо і нікуди.

Щастя Вам і родинам!!!

Хай гріють вам душу слова,

які писала письменницька рука,
а ви, читаючи, духовно росли!

КИСНЕВИЙ ГОЛОД

Люди, люди, що наробили ми,
коли в листках пшениці
скоротили площі
по виготовленню кисню.

І дерева вирізали на корню,
вода тікає із ріки,
та і людям не вистачає кисню,
щоб життя леліяти в собі.

Та ще й в додачу в кожен двір
поставили по тачці, дві, чи три,
а в них потужні двигуни,
які поїдають кисень, як хорти
з голоду обгризені кістки.

Палимо без пам'яті й самі
сміття, пластмасові бутилки,
забираючи кисневі залишки,
ведучи планету до біди.

Листя з пазух не вилазить
і в людей м'язова вялість,
бо не вистачає кисню у повітрі...
То кого нам тепер винить?

Мовчали всі роками,
коли ліс за кордони
вагонами відправляли.
А тепер мовчать і далі,
бо байдужими стали.

Треба щось робити,
бо важко буде ходити.
Уже кисневий голод на Землі,
а тривоги не б'ємо ми.

Мабуть залишилися лиш ті,
хто таким способом хоче вмерти,
а сьогодні іще хитаючись ідуть,
та і ті, що ліс крали іще далі крадуть.

Багато вмерло на війні,
бо і бронежилетів не було,
то так будуть помирати тихо,
бо уже дефіцит на кисневі подушки.

СУМ

Коли смуток на Душі,
то сум поселиться на лиці
і цим виглядом своїм
ми відштовхуємо зустрічних.

Таких і люди стороняться,
бо не знають про наступну мить,
чи такий зірватися схоче на крик,
чи то схоче смутком поділитися.

Тому сумних оминають люди,
а в них, мабуть, горе, біди,
і такий не знає й сам,
як справитися у собі

зі смутком отаким.

Часто, часто таким
потрібна допомога –
добре слово друга,
психолога, чи духівника.

СЕСТРИ І БРАТИ

Чогось у світі так є,
що коли у наше життя ввійде
одна з якостей позитивних,
а ми її в радості і прийняли.

Приголубили щиро, як свою,
допомагаючи серед нас рости,
то незабаром до нас і до неї в гості
починають йти її сестри і брати.

Ось така у Творця-святого Духа
дружна і кмітлива сім'я,
коли ось так гуртуються вони,
продовжуючи нас ошчаслилювати.

Тому і ми, їх діточки малі,
будьмо сестрами і братами
по крові, духу і ділами
і щоб хороші були взаємини між нами.

Візьмімося дружно всі
протягом життя, і день при дні
вибудовуймо якості любові і доброти,
то зможемо усі прийти
на світовий празник щастя й радості.

МРІЇ

Тільки вільні люди вміють
мріяти далеко і високо,
бо в них душа, ум і тіло
є між собою єдині.

Тільки вільні до змін готові
і саме тому воля цим міцна,
бо з енергій правди у життя прийшла.
Тому цей спільний імпульс
такий енергетично сильний.

Тому і мрії у таких
здійснюватися здатні,
бо у поміч тут усі разом
приходять енергії позитивні.

То тут питання основне виника:
чи так вкрай важко по правді жити?
Бо правда здатна з довіри всіх любити,
а любов вершиною життя є,
тому далі її енергії ідуть у Всесвіті.

Бідові люди немічними є
і енергій в них таких немає,
бо вони в постійній борні
лишень за наявне життя.

В них ума і розуму нема,
щоб попросити допомоги
вийти з бід і проблем
у їх же сестри і брата.

Бо то для цього слід омитися,
очистити єство усе,
щоб цих вчителів прийняти
з довірою до своєї хати і в себе.

А злі по суті є життя раби і вони
бажають із цього нещастя втекти,
а потім в усіх підряд красти,
тому для волі нема умінь і часу.

Вони і волі то не знають,
бо за неї одне одного вбивають,
називаючи страшні дії ці,
що вони так за свободу є борці.

ПРАВДІ

Правда буде у всіх одна,
коли ми самі будемо справедливі
і у взаєминах чесні й щирі,
бо правда є зерно, є основа
для всіх чеснот життя.

Не буде правди в наших діях,
то не здатні будемо ми
вирощувати у собі
доброту, радість і любов.

Правда є основою довіри,
а довіра єднає людей завжди –
з довіри формується сім'я,
нація, держава, навчання;
з довіри наші душі і тіла гояться;
з довіри і плоди у саду рясні.

Ось така міць правди,
бо вона і забезпечує життя.

Правда є, ніби, цемент,
який єднає якості ці
в один значимий моноліт,
який ми життям ззем.

Не здатен по правді жити,
то стримуй себе від брехні
і прийде час, коли насіння правди
проросте красиво у тобі.

Ми ж бо не всі святі
тимчасово, чи поки що,
та в нас у кожного
Творцем покладено
доброти насінини і злі.

Якщо будемо виполювати бур'яни,
то зійдуть ті, з яких спечуть хліби,
щоб кожного наситити
енергіями позитивними.

ЗАДУМА

Задумався я над фактом –
чого так люди легко з довіри
приймають брехню, обіцянки?
Мабуть, уже звикли за роки,
за роки суцільної брехні
з радіо, телевізорів у житті.

Приймають, вірять до тих пір,
допоки правда не буде наяву.
Мабуть, ми до обманювання звикли
і самі брешемо скрізь і без міри,
то ось чого у цьому злі-борні
все ж очікуємо слів оманливих.

Вони, ніби, нам легкі,
як і обіцянки пусті –
значить ми очікуємо їх
і це подібно їжі
для нашого неспокійного ума.

Так ми бачимо рай-дугу у них,
хоча вона качає енергії іншим.
Ось так ця мана на видноколі
дає втіху надію у цю мить,
що і ми зможемо на райдузі пожити.

Коли ми пишемо, говоримо слова ці,
як засторогу і як про новий зміст
для змін у собі прямо у вічі,
то люди стають насторожені,
напружені і з недовіри стають злі.

Зробив добру справу сам,
чи то пораду до ладу дав,
то інші вже насторожилися:
з чого б це, з якого дива?!

Не навчені ми доброту творити,
не навчені й приймати її.
Тому ці посили енергій
не відчули і не прийняли.

Ось чому ми відчуваємо з дій своїх
розчарування і тяжкість ту, та і ті,
які не прийняли є обурені,
бо їх его твердить, що вони
знають все і розумні самі,
а тут ще хтось хоче їх навчити,
як у цьому світі жити.

Ми чуємо й слова оці ганебні,
і бачимо на такі всі дії добрі,
нібито, ми образили правдою їх,
що приводить нас до думки,
нібито, доброта злом оброста.

Допоможімо люди одне одному тим,
що з цього дня ми усі і скрізь
будемо налаштовуватися на позитив –
хто як вміє і хто як може із своїх сил.

Не соромімося доброту творити
і навчаймося цього повсюди.
Бо дія доброти є проявленою завжди,
як сонце, як вода, як усе життя –
і саме дієвістю своєю вона
дає можливість утвердитися усім,
що ми здатні кожен її творити
і з цього мати радість, бо так із нами є,
бо відчуття любові в грудях теплоти добавляє.

Одні ми відчуємо потребу у собі,
щоб відмовитися свідомо від брехні,

а дії позитивні поміняють в нашому умі думки,
бо він почне слухатися Душі,
то і діями потягнемось ми до творіння доброти.

Бо саме наша повсякденна поведінка
так усіх налаштовувати здатна
у спокої і ненав'язливо, бо тепер усі
будуть, ніби то, в одному позитивному котлі,
де готується їжа в діях день при дні.

Спробуймо усі, перевірмо себе усі
на вміння і придатності такі,
то і слова хвалебні полетять навкруги:
“Слава, слава Життя Тобі
за присутність Твою таку у мені!”

БЛАГО – РАДІСТЬ

Благо дарую Життя Тобі,
і Радість зі стану Радості шлю!
Благодарую Тебе БОГ-Дух святий
за присутність у житті моєму!

Слава Життя Тобі,
дякую, що довірило мені
оці думки нести
з тривогою за всіх!

Бо людина засліплена,
байдужа і зневірена,
та й так же керівники –
засліплені самі і ведуть сліпців.

Так, це духовна сліпота
і саме такі не бачать істинного путі.
Від таких одна шкода для Життя,
то так і для них самих.

Спостерігається тенденція плоха,
що людство йде до погибелі,
до великої планетарної біди,
не бажаючи прийняти у життя свої,
молитви і доброти, як дії
у стані радості і любові,
бо це є умовою для всіх
залишитися у живих.

Хай ці події і стан умів
миттєво нам не змінити.
Хай і пророцтва уже
проявили у людським житті себе,
та все ж навіть смерть понесе
не жорстокість і масу зла,
а той позитив у майбуття,
яке свідомо з розуміння,
ми почнемо творити щодня.

Саме дії такі
дадуть заново відродити
на матінці Землі
життя щасливе.
Так, ми не здатні є
умами осягнути все оце,
та Душа знатиме про все –
і про цей подвиг прижиттєвий,

і про цей напрямок, який вибрали ми,
бо саме так і з цього вона діятиме.

Дякую за розуміння вам усім
і я радий, що читаете передусім
ці послання і прохання,
бо це свідчить лиш про одне,
що життя на Землі іще є.

*ЩАСТЯ

Коли щасливими є ми,
то готові всім допомогти
і десь беруться сили і насага,
бо хочеться так ось щодня жити.

Звідки ж береться в нас стільки щастя,
що йому мало місця в нас
і воно, ніби. хоче вилитись.

То так воно й насправді є.

Так наша крапля щастя
починає кудись текти,
зустрічаючи енергії подібні
на своєму незвіданому путі.

Зустрічаючись, єднуються.
І вони уже є струмки,
а далі потічки, ріки, моря, океани.
Тому і є відчуття такі уже,
що ми не одні такі.

Ми часто в такому стані
відчуваємо і бачимо єством своїм,
що так легко ладнаються справи,
ніби, нам реально допомагають.

Так і є. Дієва допомога йде
від енергій подібних
і тому нам легко у житті,
коли ми є у щасливому гурті.

А чи задумувалися ми,
що це нам енергії такі
хтось послав, подарував
і миз радістю їх прийняли.

То, може, й ми придатні
своїм єством до справ таких
і зможемо надсилати їх туди,
де потребуючі чекають на них.

Тому на закінчення спитаю я:
чи так важко щасливим бути
і чи знаєте ви усі про те,
що там де щасливий живе,
то там війн, криз, бід не буде.

Оце і буде мій відповідь
на наші болі, плачі, біди,
на наші брехні, гнів і зло,
на жорстокість і війни.

Тож, коли ми будемо усі
в стані радості і щасливі,
то не буде кому плодити зло
і саме тоді щасливо і заживемо.

*ДУХИ

Чи є Духи на Землі?

Так, є! На Землі і у Всесвіті.

Дух – це по суті Рух,
що засвідчує Життя.

А в Житті, як знаємо ми
є рух енергій позитивних,
то так і енергій негативних
і вони так щільно інколи
між собою у житті переплетені.

Тому предки розділяли самі
на духів хороших і плохих.

Кожна людина, сім'я, рід,
дерево, хатина, край...
мали своїх Духів покровителів.

Кожен мав свого Духа,
як охоронця, чи помічника,
тому й дякували йому щодня,
бо наявність його у них
засвідчувало Життя.

Він невидимий часто є –
вітер дує, вода тече,
кров у жилах пульсує,
чи сік з рослини, деревини біжить
і саме так про життя свідчить.

Тому коли припинявся рух,
то люди пошепки говорили,
що з когось, чи чогось пішов Дух –
і це засвідчувало смерть,
це і явний був кінець.

Від такого тіла через три дні
відходила й Душа у світи,
бо цей духовний центр
не мав енергій для існувань
і він, нібито, завмер.

Та фактично ось так
капля енергій цих
зменшила життєвий потік
і цією краплею до потоку бігла,
щоб її перепрограмували.

СТОМЛЕНІ ДУШІ

Ніч. Повний місяць в небі...

І ледь видно зірки в передранній імлі,
а я стою болотяного озерця
і дивлюся в друге небо,
яке дивиться на мене із води.

Там видно все – і місяць, і зорі,
і цю прибережну траву...
Та тут іще є таємничі тіні
і там, у них, сидить Дух ночі,
оберігаючи нічний спокій.

А зорі, місяць висять,
бо наші Душі полетіли туди,
полетіли по всіх усюдах,
та відпочити на місяць сіли,

збираючись летіти до нас.

Крутяться, між собою гомонять,
аж зорі трусяться-мерехтять,
та і по місячній дузі сковзаються,
а місяць сюди-туди – з ними грається.

Тож вони на місяці присядуть
і його ще й усі за роги поглядять,
а перші сновидіння уже понесли
у людські неспокійні уми.

Перепочинуть, полетять,
а зорі ще підсвічують їм путь.
Хоча і Душі є вередливі
і інколи, як і ми їм під стать.

Потомилися, мабуть, вони,
а, може, набираються в зірок тепла,
щоб зігріти людину кожну,
щоби веселішою у дні була.

БОГОХУЛЬНИКИ Є МИ

Богохульниками ми є,
бо шанувати життя не вміємо,
та й ума-розуму у нас нема,
коли усе святе паплюжимо щодня.

Чому ми, люди, й досі
свято-радість робимо
у березні на восьме число,
на день шахтаря, колгоспника,
на Миколині дні, Варвари і інших святих?

Таж у ці дні смерть була
за життя, за істину
і йшли із життя по глупоті князів,
а люди залишалися без провідників.

Чогось возвели у свята-празники
до тих днів і страшних подій,
а тепер ми радіємо на траурні дні,
ніби подуріли всі.

То були дні поругань істини
і дні наплodження страху і зла на Землі.

Хіба ж не знаємо ми,
що це масових вбивств дні,
що ці саодинокі святі
були на той час у біді,
коли в стражданнях життя віддали
за свою поведінку на Землі
задля торжества любові і доброти?

Та й сьогодні радіють всі,
навіть не знаючи - чого?
Празникують, п'ють через віки
з людського горя-біді,
показуючи зневагу до істини,
до тих святинь буття,
завдяки яким, ми і є живі.

Чи ви хочете сказати мені,
що це так має бути,
чи вони нас цього вчили,
життя свої віддаючи,

а чи ми ці життєві якості
прийняли, чи збільшили? Ні!

Обманюють церкви і держави,
а у вас розуму свого нема,
щоб свічечку запалити
і молитву покайальну сотворити.

Ви ж знаєте і самі,
що тепер, куди не поткнись –
всюди обмани, зло, заздрість,
то й тут уже потрібно нам
бути щирими до добродіянь.

Допоки ми з вами, люди,
будемо отак без міркувань іти
за пастирами глупими?

Та вони служать не істині,
не Творцю, життю, а бісові!

Бо ми за ці роки і дні
досить сильно погрузли у лайні
і плодимо негатив щодня,
не знаючи диявола ім'я
несемо Душі на олтар йому,
забувши заповідь святу:
творіте, люди, любов усі!

Каймося-змінюймося усі,
бо не спізнаємо щастя і любові ми.
Буде пізно й соромно нам,
бо таку ж смуту в умах
на віки залишимо нащадкам.

Ці ж страждання, біди з нами будуть,
бо нащадків незнаючий не навчить
з любов'ю в умі і в серці жить.

Тож, вони гірше звіра возреють.

Не лякати зібрався вас я,
бо злякані ви уже давно,
та велику надію маю,
що пробуджу з мільйона одного
і тому цими словами їх шукаю.

Не йдімо сьогодні до церков,
костелів, мечетей, храмів, синагог
для годиться, чи з прагматичного ума,
а лиш тоді, коли покличе туди Душа.
Бо там не знайдете святого Духа,
а лиш гімни во славу бісів...

Шукаймо істинного БОГа у собі
і він з'єднає з тим, який у Всесвіті,
бо відомий усім той путь,
яким ішли і йдуть усі істинні святі
і мудрі люди у житті.

Нам би всім слід вчитися жити,
та так, щоб це в радість всім було.
Творімо так життя свої,
щоб і смерть сприймалася нами,
як щасливе завершення земного путі.

Не треба плачів і жури,
бо ми плачемо за втрати матеріальні свої,
а нам би дякувати батькам,

що в цей світ для радості привели.
Ми є здатними для свідомих творінь,
бо життями прийшли до вершин
з розуміння покликання свого
для життя щасливого.

Тож облаштовуймо його так,
щоб було відчуття для подяк
собі і всім у житті
за щасливо пройдені дні.

Тож навчаймося радіти у празники,
які радістю наповнені самі.
Хай і буде такий Міжнародний жіночий день,
Хай буде День шахтаря, лікаря...,
як слава, як шана за здобутки трудові.

Хай це буде День волі,
а не свободи від надуманих ідей;
хай це буде День миру й злуки,
а не гіркий пир інвалідів, не перемог.

Тож вшануймо всі професії людські
і всі знакові події у природі.

Вони є й тепер, та їм зміст-ярлик
інший дали, змінивши суть.

День оживання води,
День пробудження землі,
День зелених свят,
чи День золотих прикрас,
які осінь несе для нас.

День посіву огірка,
День першого снопа,
День першого дзвінка,
День дитини, як народження Ісуса....
Хай буде День гідності,
чи День людської мудрості...

Як можна захищати права дитини,
як можна захищати права нацменшини,
коли їм дано право жити з усіма нарівні
самим Творцем від народження ...

Є у нас багато причин,
щоб вшановувати позитив.
Тоді це й будуть світлі й чисті дні,
це і будуть істинні празники.

Тому творімо молитви у собі
добрими намірами і ділами
і між собою єднаймося із довіри,
то таким чином ці молитви щирі
будуть у всьому світі спільними,
бо з нами перебуде Дух святий,
Дух життя у правді і радості.

Хай празником буде кожен день,
бо ми живі й готові до звершень,
щоб творити радість день при дні,
а ми у спокої і гармонії жили!

ДОРОГА
Чухай, чухай ногу
по землі об дорогу,

то скоріше в її жилах
кров потече
і зігріє підошву у тебе.

А ти все зором в даль
ловиш небо і виднокрай,
щоб маршрути класти
і подяки в небо слати.

Коли крок за кроком руш,
то і відстань буде як у БОГа,
а ще й крок, як у комара,
то саме так скоротиться дорога.

Всі дороги у житті ведуть туди,
де родився і зростав Духом ти.
Туди ти думкою літаєш,
туди ти й енергії посилаєш.

Тим місцем прив'язані ми
до матінки Землі,
щоб підтримувати зв'язок зі Всесвітом,
як ми у лоні матері пупком.

Тому таке чуття дому,
тому так Душа дбає,
бо вона добре знає,
коли прийшла у цей храм,
який ми тілом звем.

Ось такими дорогами людина
ходить по землі і у світах.
Одні дороги вистеляються з ума,
а інші нам вказує Душа.

*ОСЬ ТАК Я ВЧИВСЯ

Розкажу я друзі вам,
як я вчитися у житті починав
налаштовувати сам себе
до хороших справ.

Прокидався я зі сну:
бачив стелю і вікно –
і я радів, що живий,
радів подарованому дню.

Тому й славу посилав Всевишньому,
дякував за нічку і все у ній,
дякував, що іще живий
і благословіння в нього просив
на цей день новий.

Так я іще в постелі був,
практично в дрімоті,
та саме перші слова такі
я проголошував в умі.
Усміхався сам собі зі сну
і порадів новому дню,
що здатний починати день новий
з таким настроєм і в молитві.

Підходив з усмішкою
і в настрої хорошім
до жони і дітей
і радів сопінню їх.

Цілував, обіймав

думкою, чи й наяву,
ловлячи контури їх
в передранковій імлі –
я був щасливий.

Доброго дня бажав їм,
приголубив рукою кожного,
дякуючи життю і їм,
бо я щасливим був цим,
то й кожному посилав ласкаве слово.

Дякував БОГу-Творцю-святomu Духу
за ніч, а потім подяки йшли
родині й роду і тим кого у житті зустрів,
а потім щастя бажав кожному
і можливостей його нести у дні.

То так і в дорозі не зівав,
а кожного зустрічного привітав
і щасливого дня побажав.
Та й на роботі про це не забував
і саме усмішкою і щирістю своєю
всіх до настрою хорошого залучав.

Не шкодував сказати щодня
хороше, щире й тепле слово,
а більше всього комплімент:
що одному сукня ця пасує;
а іншому: де він таке добротне взуття купує;
в другого сьогодні так машина виблискує,
мабуть, в дорогу до сватів намилив.

На днях бачив твою милу дочку,
геть копія твоя і така
ж чорненька рівна брова;
чи сьогодні бачив красеня сина,
мабуть, добрий характер має,
бо так чемно старшим у дорозі поступає...

Так частіше друзям говори,
так знайомим і невідомим теж,
бо ця тиха радість не має меж.
Хай навіть назвуть чудаком,
та все ж ці слова теплі й щирі,
торкнуться струн кожної Душі.

І усмішка в собі враз,
чи то перегода у дні
торкнеться їх губ,
або в душі радість розцвіте
і цим благодать свята
по просторах попливе.

Отож, тут і труда не так багато,
а скільки позитиву в дні
так спільно натворимо ми,
а скільки справ завершимо вдало?

Ось як діє на кожного із нас
тихе слово, чи усмішка проста,
коли вона, як сонце
кожного освітить, обігріє
і до праці додасть завзяття.

Подивімося люди всі
на такі можливості свої

і творімо позитив повсюди,
щоб поряд щасливими були люди.
Так і тільки так починаймо всі
навчатися жити в щасті-радості
і хай Благодать свята
наповнює наші єства!!!

Навчимося цього ми,
то забажаємо Духом рости
і почнемо з творення доброти,
щоб впевнено в житті іти.
Бо доброта собою відкрива
усі дороги у житті,
якими здатні ми
до любові прийти.

Так, радість ми бачимо усі
в настрої, завзяті, усмішці.
Доброта проявляється у діях
і цим явно заявляє про себе,
а от любов усе це ,
як і багато іншого у собі єднає.

Отака ця здатність в нас
навчатися свідомо дій хороших
у цім житті короткім.
Та скільки радості це дає,
коли кожен у роду
творить цю місію святу.

Возрадіє тоді весь люд,
возрадіє небо і земля,
возрадіють води і повітря,
бо з ними БОГ-ЖИТТЯ у цю мить.

Тому запрошуюю люди всіх, усіх:
радість, щастя, доброту творіть!!!

САМІ

Творімо радість самі
і маймо її у житті,
та не берімо її від життя,
бо в цьому й помилка вся.

Брати самому і лиш собі,
та не додаючи енергій своїх,
то так збідніє людство все,
тому так скоро, скоро відімре.

Хто з одного водопроводу п'є,
а в нього воду ніхто не закачує,
то вичерпується уся вона,
та ще й колодязя, джерела нема.

То так і в житті.
Якщо братимуть усі,
а не додаватимуть туди,
то під загрозою опиниться буття.

До чого мова ця і ці слова?
Бо бачу, відчуваю я щодня,
що для відтворення енергій радості, життя
у нас і не вистачає розуму-ума.

Кругом одні споживачі –
і цьому ми навчалися віки,

тому у місії своїй
пишу повчання, застороги, знання,
щоб знали всі - наближається біда.
Тож коли ми беремо радість від життя,
то ця радість виявляється пуста,
бо коли засміялися ми з певної події
і, ніби, враз очі похолоділи,
то це і є свідченням відсутності енергії.

Коли радість маємо ми
зі своїх творінь, доброти,
то ця радість буде з нами
і в наступні дні, роки.

Коли ми цю дію споминаємо,
чи за подібними діями спостерігаємо,
то знову й знов наше єство торкне
це задоволення приємне
і теплотою пошириться у тілі.

То так часто з нами є,
коли ми в дорозі зустрічаємо
добру й щиру людину,
то в нас усмішкою розквітне лице.

Хай кожен пізнає радість у собі,
яка підносить дух у тобі,
як те відчуття оргазму в тілі,
бо саме так несе повноту вона.

***МУДРІСТЬ**

Мудрість людська завжди жива
і приходить до кожного із нас вона,
коли потреба в ній у нас виника,
то приймаймо чим скоріш у життя.

Ви це почувєте, відчуєте самі,
бо ця мудрість іде від Душі.
Саме так у нас дбає вона
про гідне і щасливе буття.

А якщо і смерть прийде...

А вона прийде і ми
усі знаємо про це,
то з можливостей своїх
очищуймо себе від помилок усіх,
якими були наповнені наші дні.

І з радістю подякуймо за життя,
і за можливість очиститися,
то смерть буде легка,
та й родині не залишимо так ми
тяжкості нашого гріха.

Бо очищення відновить жагу до життя
і ми, ніби молоді, захочемо його продовжити.
А я для вас напишу гуморину цю,
щоб з усмішкою із життя відійти.

Тож коли до бабці смерть прийшла,
то вона іще попрохала тиждень-два,
щоб закінчити усі свої діла:
почекай іще справи не владнані.

Смерть і погодилася,
бо і вона раділа з бабцею цією,

що вона у ці дні несла собою
у простори ці якості святі,
які наповнювали її.

Це були радісні її дні,
це було щастя без країв,
та ум теж у щасті пожити хотів,
думаючи про те,
щоб смерть перехитрити
і іще в радості поживе.

Отак то вона попросилася до дочки
з нею на роботу в садочок ходити
і там своєю Душу молодити,
бо відчувала нутром сама, що молода.

Тиждень, як мить,
біля дівчорі пробіг,
а тут і смерть на поріг.
Та бабця знала про її прихід
і скоріше до стола пригнулася,
бо якраз дітки сіли на обід...

Думає бабця собі – заховаюся між дітьми,
та смерть її костуром в затилок стук, та стук...
"Забирайся моя мила, бо пройшов твій строк, -
та бабця знову з усмішкою до неї мило, -
дай доїсти кашку зі всіма, моя сестрице !"

А сама думає про плани,
якби смерть ввести в оману.
Та смерть же все чує і в отвіт рече:
"За щастя і за радість у тобі,
я й так продовжила життя на дні,
а тепер нямай, нямай дорога,
бо не сховаєшся між дітьми.
Кашку доїдай та й підемо тру-ту,
Та й сіла ти не в ту групу"

ДОБРІ СПРАВИ

Добрі справи родяться завжди
в думках з мрій, надій у собі
і розростаються до розмірів чималих,
а деколи будуються вони
і не один день у нашій голові.

І так радість ця наповняє нас,
що ми дійсно готові світ мінять,
а коли вже є маленький результат,
то таким планам немає меж.

Зробив для себе добре діло,
то й комусь з можливості зроби,
бо доброта, як ніщо у світі
розростатись здатна сміло.

Такі енергії завжди
зберігаються у родовому джерелі
і вони у моменти важкі
поспішають нам допомогти.

Тому наші діди у віки
старалися починати усе з доброти
і робили усе це потайки,
щоб злі не змогли джерело знайти.

Коли добрі справи робиш
із користі, чи з ума, як егоїст,
то інші можуть осудити,
а в цілому з такої доброти
вирастає зла цілий ком.

Одне уже прийшло до дарувальника,
а інше до обдарованого,
а скільки зла іде іще в путі,
щоб напиться живильних енергій і собі.

Тому шануймося люди всі
і творімо доброту тайком
при можливості своїй
і при потребі чужій.

Бо нива доброти любить тишину
і вона тихо радіючи шелестить,
щоб щастям всіх наситить,
то і любов сюди поспішить,
щоб приголубити доброту.

ДОБРОТА

Доброта – велика якість у житті,
яка іде після стану здоров'я в усіх
зі здатністю піднімати настрій собі,
а то й прилипати до зустрічних.

Доброта приємна завжди,
бо теплом зігріває всіх.

Вона ж бо зі щирості іде
і за нею у життя до нас
щастя і любов веде.

Тому раджу друзі вам усім
прийняти пораду цю для дій,
щоб кожен відчув у собі,
як діє доброта така,
бо й нагода є така цим –
перевірити можливості свої.

ДОЛЯ

Спокійне теля
дві мамки ще,
а злого до себе
не підпуска ні одна.

То так і ми у долі
мудрість знаймо цю,
бо до доброго прихильна вона,
а злого викида із життя.

Ось такий урок для вас
із досвіду свого припас,
щоб навчилися і ви
жити зі всіма у радості.

ГІДНІСТЬ

Хто волю прийняв той гідність має,
і всіх готовий вчити жити.

Тому вони й орієнтиром іншим є,
як гід, як екскурсовод у житті.

Гідність проявлена у поведінці

і це є перший помічник духівника,
бо вони є творцями місії в одинака
до доброти й любові у цім путі.

Вони такі непоказні,
та у діях досить вільні
і не підуть вони у потоки злі,
і не стануть рабами ніколи.

Гордий є протилежність гідному
і він діє від свого ума,
а гідний живе по совісті
і прислухається до душі і серця.

УСМІШКА

Усмішка у нас є тоді,
коли ми щасливі і радісні,
коли задоволені життям ми,
коли творимо доброту і любов,
коли ми є у спогляданні краси,
коли нас милують інших труди,
або ми задоволені результатами своїми,
чи є у тихому спогляданні за дітьми,
або коли у світі мир і нема війни.

Тому спробуймо створювати умови такі,
щоб усмішка була наяву, чи у собі
з нами і всіма скрізь і завжди.

Шукаймо і для цього все робімо
і цим іншим допоможемо
появитися усмішці у всіх.

Та так, щоб радісними були усі
і не було згорьованих і сумних.

Ось так пишу і знаю,
що це не важко кожному буде,
коли він за правило візьме таке
щодня і скрізь
подарує усмішку комусь
і цим змінимо хмарні дні
на сонячні і грайливі,
а потім сядемо рядком
і заспіваємо гімн життю гуртом.

Спочатку має вирости ідея
з розуміння потреби такої,
то задіймо самогіпноз, самонавіювання
і перші дії отакі
дадуть результати хороші.

Зробімо хорошу справу зрання,
особливо з понеділка,
то й тиждень буде увесь таким,
а потім наступний за ним –
і виникне потреба посміхатися,
та й механізм такий простий.

НАСТАНОВИ БАТЬКІВ

Живіть по совісті і в любові.
Любіть одне одного діти –
настановляли батьки завжди,
коли діти створювали сім'ї свої

на все доросле життя у роки.

Ось яка мудрість велика
у цих семи словах,
бо в них була і є основа
для істинного життя.

Ця якість життям дана
усьому живому на Землі,
а людина ще й має здатності
творити її щомиті.

Тому то вона присутня
у кожній дії позитивній,
бо саме вона є той ґрунт багатий,
який для зростання щастя придатний.

Навчимося леліяти любов у собі,
то і дітям подаруємо її
і тоді вона полетить до богів,
до всіх, хто живе і жив, і жити буде,
бо саме так в кінці усе
любов'ю зацвіте.

ХТО МИ Є?

Чому, люди, ми такі
лицеміри страшні і лихі,
що не бажаємо щасливими бути,
а намагаємося повсякчас і всюди
показати себе щасливими лиш?

Для чого ці дії такі
і кому вони потрібні,
коли Отцю-Творцю-святому Духу
отак бажаємо засліпити очі?

Кого обманюємо ми, юди прокляті?

Нас прокляли сонце і земля,
прокляли повітря і вода,
прокляли звіри і дерева,
що ми до них по звірськи відносимося...
Але і вони ж наші Душі несли,
а ми смертю їм віддячили...

Як познущалися ми з них
і при цьому бігаємо у церкви,
та питання не зникло все ж:
ми люди і є продажні іуди?
... і що лишаємо ми усі
у цьому житті по собі?

Зло, ненависть, жорстокість...
А де ж доброта і любов свята?
Коли ми змінимо своє ім'я
з л-юдини на чоловіка
по змісту й суті?
Питання й досі ще відкрите...

У СОБІ

Коли не чуєш болі інших,
не бачиш її у собі подібних
і лиш хочеш стати щасливим
з усмішкою на лиці і казкою тією,
що все можна здолати умом.

Не лицемірним умом,
а свідомим того бути,
яке реальним є життя,
то тоді зникне відчуття зла,
тоді й дійсно знаходимо БОГа у собі.

Ми говоримо про БОГа, Любов...,
але це тільки обумовлені слова
і обумовлені вони людьми,
бо по факту і наяву –
це величезне число фактів і подій,
яке і проявлене у цілісності цій.

В цій постійно змінюваній цілісності,
якої пізнати не здатні все таки ми,
бо ми не маємо власного досвіду,
а сприймаємо і пізнаємо їх тоді,
коли вони появляються у нашому житті.

А так ми живемо, зазвичай, хаотично,
бо змінювати у світі, чи в собі не навчені.

Ми не вчимося радості життя;
ми не вчимося творити щастя
і цьому мішає рутина дня.

І в цьому помилка велика є,
що ми карбуємо в пам'яті своїй лиш те,
що було випробуваннями, перешкодами –
і всі наші думки й дії сфокусовані тоді,
як усе це ліквідувати у собі.

Ми не шукаємо способів творення кращих умов,
а день при дні ми знаходимося у борні...
Так діє наш наявний ум і наявний суспільний ум,
бо саме тому я вас люди і прошу –
змінюймося умами, сприймаючи і приймаючи
у життя свої лиш якості позитивні.

Тоді саме з цих знань наш свідомий ум
буде й організовувати для нас рішення зрілі.
Бо тіло і всі енергії життя наявні в нас
здатні щодня будувати новий палац,
наповнений радістю, щастям і любов'ю.

Ось на що здатен ум людський,
то з розуміння цього змінюймося самі
і при можливості іншим допоможим,
щоб жити в цій цілісній єдності.

САМОТНІСТЬ

Я люблю життя
у його спокої і тиші,
тому самість моя
так Душі близька.

Так до Душі мені
і самотність ця,
тому їх і приймаю від Творця,
як подяку, як нагороду.

Тому так люблю бути на самоті,
чи в праці буденній,
чи то в міркуваннях своїх,
щоб жити і життю радіти.

Не відчуваю потягу до ЗМІ,

нема потреби читати книги,
та все ж скажу я друзі вам,
що не був поза рухом ані миті.
Так, вважаю себе трудоголіком.
Так, навчився все собі робити сам
в тому умиротворенні єства,
що з цього щасливий я.

ЗАГУБЛЕНЕ

Жінка спасе світ – Богородиця!
І це лише в руках людства всього –
наскільки серйозно зрозуміє воно
небезпеку енергій негативних
і чи зуміє дбати про позитивні.
Все загублене має бути знайдене,
все втрачене має можливість відновити себе.
Ми маємо відновити забуті істини із віків
і зробити їх надбанням наших днів.

Ці пошуки і знання засвідчують уже,
що право на життя буде мати той,
хто буде дбати про цілісність його
з першоджерел і духовних основ.

Вчені не проводять відкриттів,
бо до цього здатні лишень ті,
які є в духовній чистоті.
Бо вони і бачать ті факти, чи події,
які і були наявними уже
в цьому насиченому житті.

Першим був живий звук, а не слово.
Першою була любов, а не секс.
Першим було творче начало,
а не рутинна праця день у день.

Першолюди шукали одне одного,
а тепер ядом зла, жорстокості і війн
у безпам'ятстві і гордині своїй
не бажають знати життєвих основ.

Спізнаймо і приймімо всі
у коротенькі життя свої
якості доброти і любові,
якості правди і волі,
бо вони життя основи.

То скажімо – ЩО?
перемагає у діях наших
любов і добро, чи зло?
Скажімо хоча би собі
для себе собі у дні!
Скажімо собі у цю мить!

Хай живуть усі,
хто надію носить у собі,
бо вони істинні носії
любові і доброти,
щоб інші могли
пізнавати ази
життя оці!

ДОЖИЛИСЯ

Щоб з усмішкою когось зустріти,
то для цього вже, нібито,
нам слід страх перебороти.
Ось до чого ми дожилися всі,
що ховаємо хороші емоції свої.

Ось до чого дожилися ми,
що боїмося одне одного.
Але ж цей світ такий
створила людська спільнота.

Ми не чуємо спорідненості Душ.
Ми не хочемо чути всі
про синхронність роботи умів,
про спорідненість тілами.

Тому інший часто поводить ся у житті,
сам з собою, іншими, зі світом всім,
ніби з ворогами, не чуючи у собі
доброти і спорідненості.

Зате так багато виникає зла,
що готові все спалити до тла —
ні за що, а просто так.

Що з нами діється людоньки,
ніби то й не дураки.

Чи можна жити таким знанням?
Мабуть так, бо ми іще живі!
Та чи знання допомагають уже,
чи почали змінюватися люди на краще?

Ось таке питання вам
і відповідь для нас така ж.
Хай кожен переосмислить життя своє,
коли відбувається у виборі роздвоєння ества.

Ні! Ми ще більше втрачаємо усі
подобу чоловіка, як цю істоту,
що мала би мати образ і подобу
творців Всесвіту усього.

СТРАХ

Слухаємо інформацію звідусіль,
та можна і не слухати її,
а краще слухаймося у собі
до свого серця і душі.

Якщо ще здатен чути їх,
та якщо і душа закрита в них,
то, зазвичай, люди такі
є нутром гнилі.

Ось така сила у страху,
коли він паралізує собою
будь яку дію нашу,
ум сховався і душа ні гу-гу.

Тоді зло у нас голову піднімає,
а ум йому уже прислуговує
і вони вже разом пожирають,
той мед, який мухи полюбляють.

Як це сталося і коли,
то цього не знаємо й самі,
а от, щоб відкрити душу,
то маємо робити те,

що їй таки приємне.

Розуміння правди, дії справедливі
виводили і виводять завжди
на ті умиротворені стежки,
на яких пізнаємо якості доброти.

Коли довірою зміцнимо себе
з можливістю відчутти дію доброти,
то повіримо, що любов все таки є
діючою і присутньою на Землі.

Ось тоді ми відчуємо волю,
волю насправжки у всьому єстві.
В нас не буде вже страху,
бо сповна довірися Суццюму.

Ми відійдемо у житті
від звички вибирати,
а будемо все самі брати
з потреб при піднятій голові.

Ми і зла не будемо плодити,
бо відповідальність пізнаємо ми
перед Всесвітом і людьми,
то будемо й жити, як боги.

КОМУ ЦЕ ЗЛО?

Втомилося тіло і душа
писати вам, люди, ці послання,
бо бачу, чую, що змін у вас нема,
хіба де-не-де є лицемірні слова.

Писав, просив, молився я
за вас, для вас до Творця.

Та, мабуть, ще не дозріли умом ви,
щоб усвідомити дієвість доброти.

Добре, добре є,
коли вчитель правди навчає,
але вона у нас гніздечко лиш тоді ве,
коли ми з довірою приймаємо це.

Шкода, шкода, що не з розуму ви
покидаєте це життя, світи,
а лиш чекаєте від зла і війн,
від перемог суттєвих змін,
називаючи в оправдання масу причин.

Кому, кому залишите зло оце?
Своїй же Душі й залишите,
а вона ж страждатиме
у комусь тисячоліттями,
бо це ми тепер втрачаємо шанси
прийняти Благодать у життя свої.

Це помилка велика є
і закінчиться вона плачевно.
Будуть плачі гіркі і дні нескінченні.
Не буде сонця і зорі, а лиш ми самі,
одинокі і самісінькі навкруги.

Душа про це сьогодні знає вже
і плаче, і ридає болями тілес,
болями і стражданнями від надуманих проблем,
а щоб змінити свій ум і життєвий стиль,
то не вистачає, нібито, розуму і сил.

Хто ви після цього є,
коли за все життя своє
не залишаєте позитиву ніц,
а то й опускаєтеся в поведінці
ще глибше й глибше до черв'яків?

А диявол, сатана став другом вам
і ви спільно прийняли його бедлам.

Де ваша совість люди, де,
коли дитина сиротою біля вас живе,
а ви у безтямі ідолам поклони кладете?

То хіба не злодіячі, чи не лицеміри ми,
коли чесноти життя на поругу кинули?

Бо то хіба життям можна називати
і один на одного у зlobі споглядати,
і не своїм голосом про віру кричати.

Кінець відомий уже всім,
що тіла по землі погубимо ми
саме цим злом, яке так потайки
носимо у собі день при дні.

Вихід тут лиш один для всіх –
ми маємо змінитися єством своїм
і більше зла не плодити,
а вже завжди і повсюди
доброту і любов творити.

ПОМСТА

З образи, гніву виростають в умі
бажання помсти, як великі енергії злі,
особливо в ситуаціях таких,
коли відсічі на зло дати не змогли –
чи то не було можливості,
чи то ми в страху тоді жили.

Якщо то сили були не рівні,
чи то ми боялися втратити зв'язки,
та все ж гнів, образи в нас росли
і ми шукали спосіб і момент,
щоб відкрито, чи потайки
відсіч помстою віддати.

Хотів помститися – і це гірко,
бо помста злом наповнена.

Тому помста завжди
забирає енергії життя усі,
як і до тих пір, коли образили нас,
як і потім – гординя розпирає груди,
як і зневагою уже до всіх,
що тоді ніхто не заступився, чи не допоміг.

Ось так бездумно спалюємо ми
мости-зв'язки любові і доброти
Це не полегшує вантажі злі,
а ще більше добавляє тяжкоти.

Ми тепер, як і тоді не думали:
чого це в ситуації такій
ми опинилися все таки?,
які дії наші причиною були,
чи то в дрібній мішурі
Душею занепали ми

і саме своїм злом у собі
і зустріч цю спровокували.

Ні не спеціально і не з типом цим,
і не в цей час і не в цьому місці,
та знаймо, знаймо люди всі,
що не випадкові зустрічі такі.

Саме так Сущий нас привів,
щоб кожен із нас зрозумів
цю істину святу і чисту,
що доброта і любов повсюди
водить кожного за руки.

Та коли ми з користі і вигод
обманюємо, б'ємо інших,
то саме в ситуацію подібну
Він і ставить нас умом,
як урок, як іспит за роки життя,
щоб перевірити наші пізнання і знання —
щоб з досвіду цього помилок не плодили,
а надбавали мудрість і духовно росли.

Тому ніколи не плануємо помсти,
а починаємо творити доброту
і цього повсякчас і всюди
маємо навчатися ми.

Зло добра не принесе,
зло є енергії руйнівні,
а от доброта є енергіями творінь
і нею у нас відповідальність вироста
у житті перед всіма.

Тоді і дружба, зазвичай,
між такими відновлюється і міцніє.
Тому й живімо усі так,
щоб чеснотами життя
ми проявляли себе щодня.

ВТРАТИ

Якщо ми щось згубили,
щось пошкодили, втратили,
то саме так і мало статися,
а могли на цьому жити навчатися.

Чи то воно було не нашим,
чи то через такі речі ми
до негативних вчинків
ці речі могли привести.

Тому кожна втрата несе у собі
здобутки і надбання нові,
коли ми з розуміння таких
без гіркоти крокуємо у житті.

Навіть чогось завжди
і мрії відмирають самі,
бо навіть при розширенні їх,
ми уже маємо збитки.

Шукаючий основ доброти,
то знаходить їх завжди,
та поряд з цим втрачає у собі
енергії злі і плохі.

Але корені цього зла —

це втрата людської подоби.
Так, ці чотири покоління
змінili код життя майже всім,
щоб все таки закінчити геноцид.

Втрата є в нашій поведінці, діях,
у нашому єстві і життєвому стилі,
бо ми втрачаємо здатність доброти і любові.
От і вся причина знищення планети людьми.

Ось чого у Житті
путі Його і наші є незвіданні.
Однак радість-щастя приходить до тих,
хто вчиться творити їх
і майбуття завжди за ними.

ДОЩ

Є серед нас і такі
біля яких і ми,
ніби, насправді
стоїмо на дощі.

Вони похмурі є самі
і саме цим вони
збирають навкруги
хмари темні, дощові.

А все це так є
і саме тому,
що вони у житті
не усміхаються нікому.

Не терпить природа,
а ми і поготів,
бо шукаємо сонячних днів
і тих, доброти, носіїв.

Сонце світить, грає
і дрібненький дощик мерехтить –
це він так ніжно умиває,
щоб радість у нас поселить.

Особливо у весні,
у ці сонячні дні,
коли життя кличе, зве
до пошуків щастя усе живе.

ЖИТТЯ ДАЄ

Життя дає завдання не просте
через досвід, мудрість, пізнання,
чим по суті й змісту воно є,
чи воно постійно усе пуста.

Тому ми маємо показати всім:
наскільки багато в БОГа є хвилин,
щоб дійсно мали стільки їх,
щоб кожен мав життя гідне.

Прагнення до життя,
прагнення жити –
це є правильний вибір,
бо тільки чесний здатен
бути творцем у житті,
та і світ потребує сьогодні вже
цього від кожної окремої людини.

Тому прошу, благаю вас усіх
докласти для цього розумних дій,
щоб кожен зайняв позицію щастя
для життя справедливого і гідного,
для життя люблячого і надійного.

Фанатики небезпечні завжди,
бо вони не гнучкі у житті
і не знають джерел істини вони.
Однак і байдужі є сміттям життя,
бо вони у діях протилежна сторона.

Так, вони не є борці у пізнанні,
та й не категоричні догматики,
але велика маса їх серед нас
знищує довіру у можливості
розбудити їх у ходячих снах.

Не складно й дурити людей
міфами й ідеологіями,
які ідуть шляхами життя
без найменшого опору.

Так, це ті, які міняють табори,
міняють шапки й партії,
бо вони лиш споживачі
і беруть від життя енергії будь які,
а самі нічого не додаючи.

Але знаймо істину просту,
що ми між собою різні всі
і ця різність і є той колорит,
який робить життя чистим,
чистим у природі, а не наяву
в середовищі спільноти.

Тому стрижнем життя повсякчас і скрізь
є духовні вчителі і старці святі.
Вони є творцями щастя на Землі.
Ось тут поміркуймо, друзі, всі,
хто має хоч каплю совісті у собі –
чи здатні ми творити якості святі,
бо саме позитивні енергії таких
спасуть спільноту, Землю і Всесвіти.

Не може наявна криза серед людства
не зачепити надра, землю, води, повітря.
Не може вона турбувати і Всесвіти,
бо ніхто спокійно не буде спати,
коли по сусідству горять хати...
То хто ми є тоді по змісту й суті?

ПРАВДА

При наявному поруганні чеснот життя,
то правда дійсно є слабкістю в багатьох очах.
Тому по правді не хочуть жити і злодії,
то так і ті, які мають красти їжу собі,
щоб бурчало в животі і щось теліпалося на плечі.

Та правда є і та міць духовна,
бо правда є основою життя.
А вся підлість, зло, брехня
не вартує ламаного п'ятака.

То не долучаймося і ми

до наплodження енергій лихих,
бо не так вже важко творити
життєві чесноти оці.

Щоб “Доброго дня!” побажати,
чи щире слово “Дякую!” сказати,
а за ними і дії хороші...
Тож творімо люди всі, усі,
допоки до цього здатні ми.

Бо саме правда дозволяє
кожному із нас
триматися легко, вправно у житті
і бути вільним в діях всіх.

ЗДОРОВ'Я

Якщо ми будемо творцями
духовних якостей усі,
то саме це дасть людству умову
бути здоровими тілами у всьому.

Бо стан чистоти ума і душі
визначає стан здоров'я тіла.
А це так прекрасно у житті!!!
Чи хтось заперечить мені?

Тому стан здоров'я тіла напpямy
залежить від дій ума наяву.
Саме його свідомі дії
і визначають життєві лінії.

Коли він діє по совісті завжди
і сповідує життєві якості,
то і тілу невідомі болі,
то і проблем немає у житті.

Здоров'я визначає і можливості наші,
бо воно є інструмент при житті
і саме його якість дій
створює умови для здійснення мрій.

Тіло зберігає енергії у собі,
воно єднає їх з подібними
і є регулятором дій ума і душі,
щоб позитив був у результаті дій.

Тож пишу я це для всіх,
щоб налаштувати уми для змін
бо до такої думки приходять всі,
коли ми уже є старі і немічні.

Змінюймо умами дії тіл тепер
з розумінням можливостей своїх,
бо коли ми готові є до змін
з років молодих, зрілих,
то і можливості будуть нові.

Дбаймо про здоров'я завжди,
бо це умова бути щасливими,
бо саме наша радість у житті
збирає енергії позитивні всі.

Не працюймо до виснаги,
не переїдаймо зверх,
не зловживаймо солодким і спиртним,
то на сто літ вистачить сил.

Не плодімо зла при житті,

забудьмо про зависть, гнів,
а щодня творімо все
із доброти ума і душі.

Тоді радість поселиться у сім'ї,
а біля неї щастя і любов завжди,
то в таку заповнену хату
горю, болям і біді
носа не пропхати.

Коли здорові тілом ми,
то здатні гори перейти,
здатні задумки реалізувати,
бо ми тоді потрібні всім
і цей стан дає стимул жити.

Здоровенькі будьмо всі,
то пізнаємо енергії радості,
а вони завжди у житті
ведуть до Божої пазухи!

ПІТИ

Ви пишете, що і я поет,
а я скажу, що ні,
бо не знаю граматики
і рим чудових їх.

Та, більше всього я піт,
тобто той, хто життям напивсь
і інших вчить жити,
творити і любити.

Так, піт, бо співаю гімни,
бо люблю це життя
таким як є і без кінця
в устремлінні змінити.

Хай такі слова несуть усім
про ці якості позитивні для всіх,
як орієнтири, щоб створити для них,
ті умови, хто йде за ними.

Багато є мудрих пітів на Землі
і я благодарую їм усім
за довіру до думок і слів,
які несуть Благодать живим!

Та ще й "ДЯКУЮ" посилаю за те,
що і дописи ваші щирі й теплі
так цьому людству допомагають,
що вже чути голос вільний.

Чути голос вільний серед міст і сіл,
по степах і лісах, бо все таки в гурті,
а не в самоті легше слово мудре нести тим,
хто шукає волі в нім!

Присмно читати і знати те,
що ви так чутливі душею є,
то може вже й усім єством,
бо вважаю, що чутливі є щасливі.

Хоча в життєвській бурі і їм не просто,
та стверджу протилежне,
що для них увесь світ милий,
та й минають їх різні негаразди
за такі ангельські турботи.

Ви вже знаєте тепер, що і вам
крила Творець дав,
щоб ви літали до всесвітньої бібліотеки,
а бібліотекар тільки думку прочитав
і потрібну відповідь у думку прислав.

Навчаймося самі жити у любові,
навчаймо й інших за нами йти,
бо ми істинна сіль Духу Землі
і саме в тих, хто життя має
і його щастям наповняє.

Саме для цього життями усі ми
і прийшли в цю пору і сюди,
щоб людство словом, ділом будити
до відновлення істин забутих...

ЧИ ЗНАЮ Я?

Мудрість людська каже нам,
що кожен день прожитий,
якщо його уважно продивитись,
то так на все життя він схожий.

Чи знаю я долю свою? Ні!
Хоча щовечора і вранці
дякую творцям за всі дні у житті,
тому і кожен день приймаю,
як щось нове, незвідане мені.

Але ж хто мене уже дев'яте літо
у цьому мереживі нових пізнань
з відчуттями наповненості водить,
відкриваючи очі, ум і душу на дива.

Не я розпорядник Знань,
а лиш шукач того істинного,
щоб його нести по планеті і у світі,
і людям допомогти у сприйнятті,
а вони змогли у прийнятті
відновити забуті істини.

Відновити ті якості життя,
зерна яких є у кожному із нас.
Тому й надію тверду маю
і на ваші уми уповаю,
що доброта і любов,
творима вами, спасе планету
і її творіння – чоловіка.

Моє ж життя тілесне
вже не за горами,
так у часі, як і нами
хтось управляє вміло,
та не ми із вами.

Але ось ця ощадливість
і впорядкованість життя
засвідчує день від дня,
що кожна наша дія є значима
для всезагального буття.

ЧИ ДРІБНИЦІ?

Ось з таких дрібниць побудоване життя,
бо ми так сприймаємо і приймаємо цей світ...

А чи ми задумувалися хоча би раз самі,
як можна жити з любов'ю в радості і доброті.
Можна, і ми маємо ці енергії життєві,
тільки змінімо умом поведінку дій,
налаштуймо до самоусвідомлення його
з розуміння покликання життям сюди.

Просимо молитов святих,
щоб гармонія була у нашім храмі,
а ми продовжували молитися
в думках, словах і ділами,
навчаючись жити в любові
з усіма вами, як з богами.

Ми й минулого не знаємо свого,
не знаємо і джерела родового,
а завтрашній день в планах-ілюзіях,
та і сьогодення – суцільна суєта.

Втрачаємо зв'язок зі Всесвітом,
не дбаємо про цілісність Духа,
не працюємо над своїм умом,
щоб вивести його в потоки
енергій позитивних.

Багато вже бачать і сьогодні
про занепад людства духовний,
а без чеснот життя людина деградує,
та водночасі і іншим життя руйнує.

Тому сьогодні так значимо для всіх –
у стяжанні якостей Духовних,
навчаючись творити любов і доброту,
а перед цим звільнитись від негативу.

На БОГа всю надію маймо,
бо саме Він нас такими зростив
і кожного одного просив,
щоб ми Духом не плошали
і подяки Суцтоту посиляли.

Хай радість відвідає кожного у дні,
в кожній думці, слові, дії, то і ми
у вільний час і у вихідні
залишимо життєві сліди.

Нема дрібничок у Бога,
бо все значимим є і для нас,
тому шукаймо путь додому завжди,
а він у нас, у нашій Душі повсякчас.

НАШІ ПУТІ

Наші путі у житті такі різні,
та водночас вони подібні таки,
та і здатність спілкуватися з усіма
нам єднатися в родину допомога.

Чого так розумні люди всі
не вживаються у людській спільноті?
Та чи хто задався цим питанням на Землі,
і чи є відповідь на нього? Була і є.

Хай кожен у свою Душу зазирне.

Хай Дух святий нас усіх кріпить,
бо Він єдиний, хто нас навчить
і ум до поступів духовних настановить,

а ми теж з малих азів учитись починаймо!

Прощаймо усіх і вся і ми,
бо прощенням знімаємо із себе
енергетично негативні вантажі,
а коли прощення попросимо собі,
то й очистимо життєві путі свої.

Тому все ж спробувати треба
кожному з цієї миті і щодня
прощенням і каяттям
від помилок себе очищати,
а далі доброту і любов пізнавати,
прийнявши в дії якості такі.

Так, це мудрий висновок у житті,
що ми більше знаємо самі,
та можливості уже малі,
хоча так значимі у чистоті.

Тут ворожості і гніву не може бути,
бо ці думки зроджені в Душі
полетять в життя нове,
щоб воно усе таки саме
засівало любов межі людьми.

Цей труд не дармовий!
Дякую посестро за турботи,
дякую брате за застороги
для мене і для всіх
у кого Душа від цього болить.

СПІЛЬНІ ПУТІ

Хай так відразу ж буде всім
коротка відповідь моя,
поки всі готові до каяття,
то і я залишаю оці слова.

Коли ці слова від Душі,
коли прощення з Душі,
то це кожного спонукає
до каяття-змін на краще у собі.

Це путь духовного зростання,
то за такі теплі і щирі слова,
як і за чуття у собі моці духа,
що стверджує істина.

Хай множиться любов і доброта
поміж нами повсюди і повсякчас,
то зникне і потреба ця свята –
просити прощення і прощати.

Ось тут увесь сенс цієї дії,
та енергій цих нам уже не стримати,
але саме це можливість нам дає,
щоб не робили так знову ми.

Тому йдімо на понову у житті
для прощень і прощань своїх,
бо шрами залишають вони
на серці нам.

Тому будьмо чуйні ми
і знайдімо слово лагідне
до всього живого на Землі,
бо і їм життя Творцем дане.

Хай не спалахне новим лихом
отой вибір між добром і злом,
бо й після нього роки життя палають,
аж до цих дій не простих.

Так, і вони є не легкі, чи прості,
та просити прощення і самим, вміючи прощати,
то тепер маємо усі знати
і у свої життя гніву, брехні, зла... не допускати.

Доброта і є той поріг родинний
перед дверима щастя для сім'ї,
а за ними кімнати любові
мають оберігати основи
цієї нашої світобудови,
де ми є лиш гості тимчасові.

КРАПЛИНА І ОКЕАН

А в краплині часу може бути
поміщене не одне життя
і тому нероздільна вона,
бо Цілісність і береже
цю Єдність всецілого буття.

Без крапель океану нема,
як і без океану капля одна
не заявить про життя.

Отак і зберігається кругооббіг.

Тому ми життями і приходимо сюди,
щоб розвиватися умами,
щоб душами рости
до єднання в океані.

Цей процес самозцілення в естві
починається зі здатності самоусвідомлення,
яке теж приходить у певний час
в нашій Душі для дієвої участі в Житті.

Характерно, що кожна Душа
йде від самоусвідомлення ума
до прийняття найвищої якості життя
діючої, всенаповнюючої Любові.

Іде одним і тим же шляхом,
тільки в різний час
і приходять путями Доброти,
Щастя, Правди вони.

Та суть тут одна для всіх,
що приходять до одних і тих же воріт,
за якими Духом єднаються усі
зі всесвітніми енергіями подібними.

Так воно було і буде,
бо помічено давно,
що подібне до подібного
тягнеться саме так воно.

ЩАСТЯ РОЗДАВАТИ

Ах, коли життя наяву
квітує нами в емоціях і ділами,
то тоді ми воістину багаті
і маємо можливість самі
щастя іншим роздавати.

А щастя пізнаємо ми тоді,
коли навчимося доброти.
Доброта славна ділами,
та шанована вона і словами.

М'ягка порада відкриває душу,
м'яжке запитання хочеться почути,
м'ягка відповідь до розмови кличе,
то тоді і радість у нас починає рости.

Ми щасливі у житті і цьому вчилися усі
споконвіків і по наші дні.

Цю мудрість залишив Соломон у притчі,
та потреба в ній зросла у рази.

Бо світ у ці роки криз і війн
хоче спокою і дружби на віки.
То чи готові ми до розуміння у собі
духовних якостей по всій землі.

Хай слово БОГ-Життя
буде смыслом нашого буття,
хай вони будуть у кожного на вустах
і стверджуються у ділах.

Тому маємо слідувати за тим,
що, як і коли говоримо ми.
Тому знаймо про це завжди
і діймо відповідно до істини.

Поки живі, поки кров у нас струменить,
поки спілкуватися здатні ми,
то єднаймося усі на Землі,
бо мертві уста істини не несуть.

ПОРА

Прийшов той час, пора,
коли засівати свої життя
добротою і любов'ю треба,
щоб за три роки й ми усі
побачили їх врожаї.

Поля поросли бур'янами,
а життя зросилися сльозами,
то де розум наш люди?
Коли ми і далі у житті
множимо гнів, ненависть і зло.

Уже четверте покоління зросло,
а милості і доброти у них так мало.
Слова, слова брехливі
держави разносять в ефіри,
а люди й приймають їх,
бо життями зламані вони.

Хочуть смерті зневірені такі,
а хто ж понесе у віки
слова й діла по землі
про доброту і любов святу.

Куди, хто й кому,
якщо оголена земля
і в повітрі зрада смердить,
то що вони планеті можуть залишити?

Прийде, прийде час, пора,
коли люди хотітимуть, майже, всі,

щоб смерть забрала із життя їх
і, навіть, будуть це робити, як самогубці,
та не вони, самовільно від ума,
встановлюватимуть вік буття.

Коли Дух міцний в ділах,
то там відсутня поведінка негідна,
бо там місце для радості є
і там виросте пагін молодий,
який чесноти життя
у нову цивілізацію понесе.

Прийшла уже пора,
щоб змінити світогляд свій
з ідеологій брехні,
на якості духовні.

Якщо ми за ці років три
не зрушимо уми до позитивних змін,
то не бачити нам милий світ
у житті до семи колін.

ПОБАЧИТИ СЕБЕ

Так, нам потрібне ЖИТТЯ,
бо без нього і нас нема,
не буде й цих богів,
про яких говоримо тепер ми,
не буде й цих слів
і не буде здатності писати їх...

Будьмо у всьому справедливі,
творімо доброту і любов повсюди,
бо це основна умова при житті
у відновленні істин святих
в середовищі людським
і при Благодаті в нім.

Я це знаю і радію за Творця,
що все ж ВІН, як Дух святий
і далі поміч людям шле,
радіючи і благоговіючи за все,
що ми творимо з любов'ю.

Коли ми не боремося у житті,
не боремося із життям у суті,
то серце кожного так веде,
по стежках землі серед природи,
щоб кожен щасливим був завжди.

Однак ми часто робимо помилки
і хочемо змінити долі свої,
іноді, картаючи себе, сумуємо
і цим у життя свої негатив плюсуємо...

Дякуймо за все що є, бо саме воно моє.
У інших по іншому воно виглядає,
мабуть у них і потреби, чи можливості
теж складнішими, чи простішими є.
Та хай знає кожен чоловік,
що Творець кожному дає по силі
доброту серед людей носити.

Тому так значимо леліяти те,
що є і добавляти хороші справи
з любов'ю і добротою в серці,

то через певний час зможемо і ми
побачити себе щасливим у люстерці.

Так, це наше покликання таке сюди.
Так, це наша місія творча на ці роки,
яка є, ніби, талант в кожній людині
до цієї діяльності на кожен мить у житті
і лиш людина свідомо у своєму умі
відшліфовує певні життєві грані
день при дні з любов'ю і благоговінням.

Таких людей багато є на Землі,
які до змін умом і духом доросли,
та і моя місія благодіяльна теж
потрібна, як дощ теплий для ярини,
щоб зрушити людські уми.

Наш ум є організатором у житті –
у тих рефлексах і бажаннях,
та по суті і все духовне зростання
проходить через наш ум щоденно
і саме його ми маємо змінити,
та й він до цього надається,
коли іще й душа до цього ж пнеться.

Тоді ми й відчуємо стан щастя у собі,
тоді й гармонія взаємин гратиме гімни
і ми плекатимемо любов щоднини,
щоб текла вона до кожної людини
по всіх куточках на Землі,
а ми б єством єднання всеціло
з Духом святим відчули.
#Сергій_Миколин зі збірки «в переддні»
#право_кожного
#вирощувати_якості
#перші_кроки
#визначальний_досвід

СПРИЙНЯТТЯ

Сумно ще нам це спостерігати,
що люди вважають себе розумними.
Та так не є, бо людство умом гниле,
гниле від навали шкідливих інформацій,
від споживацьких галюцінацій,
від ідеологій релігійних і партійних.

А бачимо залишки негативу тому,
що його не позбулися остаточно й ми.
Тож прийшла уже пора і людям
повернутися умами до істин забутих
роблячи часто спроби-помилки,
набуваючи особистий досвід.

Коли свідомо приймемо ми,
хоча б одну якість у своє життя,
то вона змінить в нашій поведінці
цементуючу основу у діях всіх –
ми будемо правдивими і вільними.

Не виникатиме думка в нас про те,
щоб облатшовувати життя своє
саме так, як хтось з інших,
а ми перестанемо дивитися на них,

та і рішення прийматимемо уже мудрі.
Тоді й різноманітний негатив
не буде заходити у цей дім.

Це вже спостерігається наяву,
хоча іще досить повільно – так каже ум,
та чи ж ми самі уже такі скорі до змін?
Все розмови і більшає розмов,
а змін не так багато, бо їх кіт наплакав,
та саме дія впливає на клімат
і на результат взаємин між людьми,
зокрема і на гвалт про істеріку війни.

Ми все усі вчимося на ідеологіях старих,
на старих традиціях і знаннях,
та бажаємо щасливо жити все ж,
а щастя хоче енергій позитивних.
Тож людина, як ніхто інший,
здатна свідомо творити їх.

Хто дивиться на старі устрої,
зміст, суть форм і конструкції,
то такий і побудує старе.
Слід взяти у житті мудре все,
бо людство знає і про ідею майбуття,
то лиш тоді гуртом здатні ми
вибудувати ідеології нові
для новітніх розумних потреб
і для людства всього.

ЛЮБОВЕ, ЛЮБОВЕ

Любов любить тих,
хто вчиться жити,
бо такі в житті теж
навчаються любити.

У житті є те і інше.
Та і для того нам,
щоб виростити Любов
у собі, чи на Землі
потрібно не одне
звичне у житті
відкинути з поведінки
і не через один пройти іспит,
щоб побачити істини промінчик....

Любов творить щастя,
творить доброту і їх похідні
в наших життях і навкруги,
покриваючи, розчиняючи
собою негативні прояви.

Любов не бореться,
тому й не перемагає,
бо її енергії м'яккі,
лагідні і дружелюбні.

То саме якості такі
допомагають їй завжди
налаштувати всіх
приймати життя прояви
у єдиній цілісності.

Бо в житті так вже є,

що кожен Духом по різному росте –
один її спізнав і прийняв,
а інший її відчувати почав.

Любов приймає всіх,
хто серцем її шукає,
тому і цвіте у тих,
хто її у собі має.

Одні мріють,
а інші кохають,
та іскри любові
у собі усі мають.

Пізнання світу приходить до всіх,
хто щиро і дружелюбно
кличе любов у життя свої,
бо саме так ми здатні бачити її.

ДОСВІД

Якщо навчимося не створювати проблем ми,
то це ж так чудово буде, люди!

А якщо можеш комусь допомогти,
то усе відклади і допоможи,
бо це право кожного у житті
вирощувати ці якості святі.

Тому скажімо люди без страху,
що цією дією засвідчуєте здатність свою
бути співтворцем чудового буття.

Хай це буде першим разом,
бо перший раз буває завжди
визначальним у досвіді.

Тож не забуваймо про це ніколи,
роблячи подібні дії такі,
якого б спрямування не були вони.

На цих якостях тримався і тримається світ,
бо вони є енергіями розвитку і зростань
і є прекрасною умовою вибудови життя.

Хто хотів би бути вільним
від боргів, проблем. зла...

Маса є таких бажаючих,
а чи багато є таких,
хто хоче творити доброту
для уся і всіх?

Подумаймо люди всі –
до чого дожилися ми,
що більшість з нас у житті
не ставить запитань таких.

Тож будьмо, люди, добрими
між собою і всім живим.

Тільки відповідальні здатні
і вміючими є повсякчас
зробити перші кроки

Світові потрібні такі люди,
то повертаймо забуті істини,
бо ми усі того варті,
щоб бути гідними Творця діти.

ДУМАЮ

І я так думаю про це,
що ці дії, слова і думки є
вартими того всього,
що БОГ дозволив мені
донести вам усе оце.

Бо ви, люди, потрібні мені,
та і я потрібен вам,
бо ви такі потрібні богам,
щоб передавати енергії довіри
своїм дітям, онукам.

Щоб усі вміли самі собі
торувати путі свої,
бо любов у всі віки
нас виводила, виводить
і виводити буде на них.

Я не один такий,
та й були такі до мене
серед братів, сестер.
Будуть і потім у Житті,
бо вони і є духовні вчителі.

Вчит-ель – це той, хто **вчить**
тих істинних життя **основ**.
Тому запрошуюю вас, друзі,
починаймо наvertати у життя
ті забуті істини буття,
бо ми є носії цих Знань
для поколінь майбутніх.

Часто цих вчителів зневажають
люди релігії, держави,
бо чужі мрії і надії нікому з них
у цьому світі пристрасті
не потрібні для їх умів
у цьому спотвореному житті.

І тому ці вчителі самотні одинаки,
хоча вони є ангелами у святого Духа
і кожна біль у живих їм у душі болять,
а люди лиш при біді
шукають у них благословінь.

ДУХІВНИК

Духівник – це той, хто Духом вник
усіма фібрами єства у все живе
заради доброти, щастя і любові,
заради основ усього життя.

Духовних, душевних серед нас
сподвижників святого Духа
суспільство хворе без страху
називає психічно болящими їх.

Так і є по змісту й суті,
бо Душі в них воістину болять
за кожну помилку людини
у тому постійному дбанні
за збереження чеснот життя на Землі.

Хоча у безпам'ятстві своїм
люди у ці слова істинні
вкладають своє зло і ненависть,

які зібрали вони собі самі,
але безсовісно звинувачують у цім
всіх духівників, святих старців і богів.

Та лише вони у цілім світі
бережуть цілісність святу
на по всій Землі і у Всесвіті,
бо вона умова повноти ЖИТТЯ.

А люди, невігласи такі,
у зневірі і байдужості
є першими посіпаками злу,
коли наплювали на цілісність цю.

Чого ж ми у страху і болях є,
коли збудниками їх у нас
є програми державних ЗМІ
і ідеології людиноненависницькі.

Хоча джерела їх у нас самих,
з якими ми усі приходимо сюди,
щоб у кожному житті
при допомозі ума і душі
очищувати життя свої.

Така доля кожного із нас
і ми лиш чуть, чуть придатні
її покращувати, або злом наповняти,
та тільки словом-крилом духівник
у певному житті допоможе напряду
прийняти свідомо місію оцю.

КАПЛЯ ДОБРОТИ

Багато звуть чудаком, чи мудаком,
а дехто дурнем, богоборцем.
Одні раді допомогти,
а інші заздрісники готові знищити.

Дехто приймає ці слова,
як орієнтир для творення життя,
а інші діють тихо і зі зла,
бо роблять все від диявола.

Сьогодні злодіячі у цілім світі
керують спільнотами,
тому й мішають їм
ось такі мудраки.

Та істина у нас і з нами
і цей кістяк доброти і любові,
який почав зміцнювати життя основи,
виростить диваків нових.

Тому, чим більше таких диваків,
тим більше шансів нам усім,
щоб взаємини між людьми
гармонійними і щасливими були.

Не даймо люди в час зневіри
зникнути у нас, в кожному, надії,
що кожна капля доброти
допоможе повсюди відновити
забуті життєві істини.

В добру путь Вам, люди!!!

сайт <http://mikolin.com.ua/>
e-mail: sergiymikolin@ukr.net
сторінка на facebook (Сергій Миколин)
сторінка групи «Світ Духовності» на facebook
сторінка групи «Філософія життя» на facebook

ОГЛАВКИ

ПЕРЕДДЕНЬ	2	МУДРІСТЬ	34
ПОТРЕБА	3	ДОБРІ СПРАВИ	35
КЛИЧУ, КЛИЧУ	4	ДОБРОТА	36
ПРОХАННЯ	4	ДОЛЯ	36
МОЛИТВИ	6	ГІДНІСТЬ	36
КАЯТТЯ ДЕРЖАВИ	6	УСМІШКА	37
МОЄ КАЯТТЯ	8	НАСТАНОВИ БАТЬКІВ	37
ВИБІР	9	ХТО МИ Є?	38
ЖИТТЯ	9	У СОБІ	38
ОБЕРЕГИ	10	САМОТНІСТЬ	39
НАКАЗ	12	ЗАГУБЛЕНЕ	40
ЖУРА	13	ДОЖИЛИСЯ	40
ЯК Є	14	СТРАХ	41
САМІ БУДІВНИКИ	14	КОМУ ЦЕ ЗЛО?	42
ТРОШКИ ПРО ЩАСТЯ	15	ПОМСТА	43
АНТИПОД	16	ВТРАТИ	44
ЧУТЛИВІ ЛЮДИ	18	ДОЩ	45
СЕБЕ ПЕРЕВІР	19	ЖИТТЯ ДАЄ	45
ДУХОВНИЙ ЗАНЕПАД	20	ПРАВДА	46
ЛЮБОВ	20	ЗДОРОВ'Я	47
РАДІСТЬ	20	ПИЇТИ	48
КИСНЕВИЙ ГОЛОД	21	ЧИ ЗНАЮ Я?	49
СУМ	21	ЧИ ДРІБНИЦІ?	49
СЕСТРИ І БРАТИ	22	НАШІ ПУТІ	50
МРІЇ	22	СПІЛЬНІ ПУТІ	51
ПРАВДІ	23	КРАПЛИНА І ОКЕАН	52
ЗАДУМА	23	ЩАСТЯ РОЗДАВАТИ	52
БЛАГО-РАДІСТЬ	25	ПОРА	53
ЩАСТЯ	26	ПОБАЧИТИ СЕБЕ	54
ДУХИ	27	СПРИЙНЯТТЯ	55
СТОМЛЕНІ ДУШІ	27	ЛЮБОВ-ЗАКОХАНІСТЬ	55
БОГОХУЛЬНИКИ МИ Є	28	ДОСВІД	57
ДОРОГА	30	ДУМАЮ	58
ОСЬ ТАК Я ВЧИВСЯ	31	ДУХІВНИК	59
САМІ	33	КАПЛЯ ДОБРОТИ	60

